

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

WALTER
EA & CO.
Bishopric St.
Bishopric Ind.
St.
Innan ni bygga
arbetet vid 1
80 Lombard
Winnipeg

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 9de Augusti, 1923.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 32

President Harding får ett hastigt slut

Insjuknar på sin Alaskaresa och avlider i San Francisco.

Allmän sorg över hela kontinenten

President Harding, vilken, såsom vi i vårt förra nummer av denna tidning meddelat, företagit en resa till Alaska och även på återvägen avlade ett besök i Vancouver, B. C., är ej mera. Hans Erikasika fick ett olyckligt slut. Under färden från Alaska fick han ett anfall av plommaförgiftning, förorsakad av förträndhet av krabbor, som enligt vad pressens uppgifter berättas, antogs ha varit starkt kopparbombrad. Presidenten blev nämligen illamående efter denna måltid, och tillståndet förvärrades hela tiden.

Warren G. Harding

Vid ankomsten till San Francisco dog han sig emellertid något i ro, då han trodde, att en del av de mottagningsprogram, han genomgått, varit så tillfredsande, att och resan i övrigt hade förvarat på hans hälsotillstånd. Hjätskänk på presidentens sjukdom spreds hastigt över landet, men man väntade egentligen inga farhågor för livet, och dagarna föres hans död utanses ljuvande bulletiner, varit uppgavs, att hans tillstånd var betydligt bättre. Underrättelsen om hans död kom därför som en stor överraskning och framkallade allmän bestörtning. Lunginflammation hade förut tillstött och försämrade ställningen, men egentliga lidningsorsaken hade varit ett slaginfall, som träffade honom vid två-tio-tiden på eftermiddagen den 2 augusti utan varning, och innan två-tio-tiden hade allmänheten hunnit bli kallade eller medicinskt bistånd kunde ges, hade han avlidit. Slutet kom efter en dag, som enligt vad hans läkare sade var en av de mest tillfredsällande sedan hans sjukdom började.

Calvin Coolidge

Nyhetserna om Hardings död spred sig hastigt genom hotellet, där han bodde. Den blå presidentflaggan med ett cyllene sigill sänktes genast och såldes strax på halv pris. En minut senare rusede biträddande föreståndaren ned i Rose Bowl rummet, varefter i middagens pårick, och stoppade musikerna, dödfallet kungjordes och en dansande samlade sig i djup beaktning och avlägsnade sig från det döda sällskapet.

Nyhetsen spred sig med blixtnas hastighet över hela den amerikanska kontinenten, och tidningarna ha varit verfyllda av dödsrunor och nekrologer. President Harding var född den 2 november 1875 i Corsica, Ohio. Vid 12 års ålder hade han ambition att bli förenta Staternas president. Hans utövande av denna skulle studera, men sonen syntes ha större lust i journalistik och slog sig därför in i tidningsmannabanan. Harding blev

Ett tredje parti i Förenta Staterna

Om demokrater och republikaner nominera reaktionära presidentkandidater blir ett nytt parti bildat.

La Follette kommer troligen att bli det radikala elementets presidentkandidat

Det förestående presidentvalet har en längre tid sysselsatt de politiskt intresserade i Förenta Staterna, och ett stort antal kandidater äro redan uppsatta på listan, bl. a. finans- och utbildningsminister Henry Ford. På grund av de nästan överraskande framgångar, som de mera radikala elementen haft under senaste åren, särskilt i nordvästra, som t. ex. i valen av två radikala senatorerna Henrik Shipstead och nu senast framman Magnus Johnson, båda från Minnesota, varigenom den s. k. La Follette-gruppen betydligt förstärktes, har mycket spekulation pågått rörande möjligheterna av att ett tredje parti måtte komma till existens i Förenta Staterna.

Senator La Follette, vilken i förbigående sagt tillsammans med ett mindre antal övriga senatorer just stå i beredskap att göra en studieresa till Sovjet-Ryssland och Europa, har för någon tid sedan vid ett föredrag i Washington förklarat, att Hardings administration kan betecknas ha varit av reaktionär beskaffenhet och förutspådd, att om de två existerande partierna för nästa presidentval föreslå reaktionära kandidater, så kommer detta ovillkorligen att framtvunga ett tredje parti. De förhållanden, som åstadkommit Magnus Johnsons val till senaten i Minnesota, existera i allmänhet utöver hela landet, även och icke minst i östern, påstod den välsänte senatoren från Wisconsin. Han framhöll emellertid, att det ännu var för tidigt att med bestämdhet uttala sig med avseende å utskottets förhållanden vid ett nytt parti.

Måste betala sin skuld till F. S.

Frankrike underrättas om att inga amerikanska regering vill avskriva den interallierade skulden.

Frankrike söker erhålla de bästa avbetalningsvillkor.

Förenta Staternas skattmästare, Andrew J. Mellon, befinner sig i n. i Paris, varefter han sökt ställa affären tillrätta mellan Förenta Staterna och Frankrike. Ett meddelande från Paris av den 6 deennes meddelar, att han haft ett längre samtal med M. De Laetie, den franske finansministern, och med M. Robineau, föreståndare för Frankrikes Bank, varvid man diskuterat de interallierade skulderna. Man har sig bekant, att han gjorde det tämligen klart för Poincaré, att ingen amerikansk regering skulle vara villig att avskriva de interallierade skulderna, och man tycks också ha fått klart för sig, att fransmännen insä, att det bästa de kunna göra är att betala. De sträva emellertid efter att erhålla de bästa möjliga avbetalningsvillkor.

Korrespondenten tror ej, att detaljerna utarbetats, utan endast att diskussionerna gått i vägen principiellt. President Hardings hastiga död har förhindrat, att en överenskommelse kunde träffas med avseende å den interallierade skuldens betalning. Euhuru Mellons resa till London och Paris förklarats vara endast en semesterresa, tror man i officiella kretsar, att han medförde sig planer för att om möjligt kunna slutföra underhandlingarna med Frankrike om dess betalning av sin skuld till F. S.

Frankrike har förklarat, att enda riddningen för Europa varit att skriva de interallierade skulderna till varandra och framtvunga de tyska reparationsbetalningarna. Storbritannien har för sin del varit i favor av en dylik ordning, men de allerade måste först gå med på en del överenskommelser. Denna plan kommer emellertid nu att falla i och med Hardings död och Mellons återresa till Förenta Staterna.

PRESSEN I JAPAN.

I Japan voro för endast några årtionden sedan tidningarna fullständigt okända. Först på 1880-talet kommo de första tidningarna ut, men de hade då endast ett fåtal läsare. Det fanns bl. a. en tidning, som under svåra finansiella förhållanden kom ut under två års tid, oaktat den endast hade två prenumeranter. De större tidningarnas första nummer kommo ut och buros omkring av bud, som överallt i husen blevo bjudna på té, varför det drojde till långt fram på kvällen, innan alla tidningarna voro utdelade. I birst på tidningsbud fingo journalisterna själva hjälpa till med tidningarnas utbärning. Först under rysk-japanska kriget började allmänheten få något intresse för tidningar, och i dag äro tidningarna i Japan en makt att räknas med. Alla läsa med intresse sina tidningar, och journalisterna äro ända mycket stor yttrandefrihet, vilket emellertid ofta medför, att blodiga sammansättningarna äro rum. För närvarande finnas över 850 tidningar i Japan.

Edmond de Valera utfärdade den 23 juli en appell för valförelse till American Association for the Recognition of the Irish Republic. "Valer äger rum inom sex veckor, och vi behöva \$100,000," skriver han.

Italien betalar sin skuld till F. S.

Anser att Italien måste återvinna de amerikanska kapitalisternas förtroende.

Önskar betalningsvillkor som de emellertid kunna stå ut med att betala.

Enligt vad den bekante journalisten David Lawrence, som f. n. befinner sig på studieresa i Europa, meddelar i sina korrespondenser, är Italien villigt att i motsats till Frankrike, betala sin krigsskuld till Förenta Staterna, oavsett om skadeståndsbetalningarna komma från fiendemakterna eller ej. Italiens ekonomiska ställning är sämre än Frankrikes, men icke förty upptäcker det några specifika villkor för sin betalning. "Det italienska governmentet," säger premier Mussolini till korrespondenten, "har förklarat, att det skall uppfylla alla obligationer och förbindelser, emedan vi ha fått våra namn vid överenskommelserna och äro ej advokater av "the scrap of paper" teorin. Det är emellertid helt naturligt, att allidensund Förenta Staterna gett jämförelsevis goda villkor till Storbritannien, Italien också förväntar att erhålla villkor, som överensstämma med dess betalningsförmåga."

Med andra ord, Italien önskar att betala men önskar, att betalningarna skola arrangeras så, att de betäckna en längre tidsperiod, under vilken de kunna utföras utan att för hårt och kända press landet. De önska också, att intresset på pengarna måtte sättas så lågt som möjligt.

För några månader sedan ansåg man inkassering av Italiens skuld till Förenta Staterna såsom problematiska och alldeles ur räkningen. Nedtryckt av skulder och sönderställt av inre strider och svårigheter, som Italien var, trodde man, att det var förfång att diskutera möjligheterna för att Italien skulle betala sina skulder till utlandet.

Den amerikanska regeringen har emellertid under de sista månaderna lyckats slutföra underhandlingarna med den brittiska regeringen, och detta har stimulerat de amerikanska ambassadörerna i andra länder att bearbeta dessas regeringar för att förmå dem att följa Storbritanniens exempel. Italien insåg rätt snart, att det var nödvändigt att återvinna de amerikanska kapitalisternas förtroende, och att det företa steget för att uppnå detta var att komma överens om att betala sin skuld till Förenta Staterna. Såsom ett exempel på vad de italienska diplomaterna och affärsmännen göra för att vinna de amerikanska affärsmännens och kapitalisternas favor och tillit kan anföras de många middagsgäst och fästtillställningar, som hållits under senaste tiden för amerikanska affärsmän och resande, vilka befina sig i Italien, och vilka man tror kunna utöva inflytande, då de återvända till sitt land igen.

UNIK JOHN ERICSSON-EXPOSITION I GÖTEBORG.

Bland Göteborgsutställningens såväl kvantitativt som kvalitativt överväldigande material lägger man i dessa dagar, skriver Svenska Dagbladet, särskilt märke till en John Ericsson-exposition, som helt säkert kommer att omfattas med den allra största uppmärksamhet. Det är en liten utställning med unik samling maskinmodeller av den stora uppfinnarens egen hand, som genom utställningsbestyrrelsens försorg för några månader flyttats över hit från Amerika. Samlingen, av vilken man finner några nummer på den utlandsvenska avdelningen och några på sjöfartsavdelningen, omfattar modeller av en hel rad av verktyg och uppfinningar av alla främsta verktyg, som aldrig varit visade i vårt land förut. Den har nu uppmontats och är av helt naturlig skal en hel rad intresserade åskådare inte bara av inhemska utställningsbesökare utan kanske i ännu högre grad av främmande - främst amerikanska. Samliga modeller tillhöra den stora amerikanska ingenjörssamfundningens, American Engineering Society, och bevaras av denna som nästan heliga relikier. Det finnes inga som helt utsluktas att de unika modellerna skola stå stanna i Sverige. De komma omedelbart att efter utställningens avslutande överlämnas till Amerika. Det är emellertid troligt att man kommer att begagna tillfälle att göra kopior och företaga fotografier av de olika föremålen för att på detta sätt förbli ända med svenska samlingar.

General Henri Gouraud befälhavare över fjärde franska armédivisionen, utnämndes den 29 juli till militär guvernör i Paris efter general Berdoulet. Han är nu i Amerika som världskrigsveteranernas gåst.

Interprovinsiell vetenämnd möjlig

Premier Greenfield intresserar sig varmt för Sapiros plan för vetets marknadsförande.

Alberta farmarna ha allredan tillsatt en organisationskommitté.

Möjligheterna för en interprovinsiell "vete"-pool för marknadsförandet av 1923 års skörd ökas dagligen med allt större hastighet. Premier Greenfield, Alberta, synes ha blivit omvänd av veteposten från Staterna Aaron Sapiro, "den kooperativa trolikonstjärnan," och tyckes tro ej endast att planen är utförbar, utan och jämförelsevis lättare genomförbar, än man i förstona trodde, och har följaktligen ställt sig i favor av företaget. Premier Bracken är för närvarande i Saskatoon för att lysna till det kooperativa evangelium, som Sapiro predikar, och "The Saskatchewan Grain Growers Association" har allredan, såsom omnämnas på annat ställe i dagens nummer, bildat en vetenämnd med J. A. Maharg som ledare, och denna "pool" är naturligtvis färdig att samarbeta med den eventuella interprovinsiella vete-"pool".

En särdeles gynnsam faktor till förmån för planen är det faktum, att Alberta Pacific Grain Company, som kontrollerar ungefär 25 proc. av Albertas elevators och sådesmagasin, är villigt att ställa sina elevators till nämndens disposition, och dess huvudman har förklarat, att bolaget är villigt att göra sitt yttersta för att möjliggöra det kooperativa marknadsförandets framgång.

En depesch från Edmonton, daterad den 8 augusti, meddelar, att de tre prairieprovinsernas premiärministrar skola säga dag ha en konferens i Saskatoon för att rådgöra om den interprovinsiella nämndens efterföljande arbete. Detta förnekas emellertid. Det är betydelsefullt att alla omständigheter, att premier Bracken är i Saskatoon för att "lyssna till Sapiro," som han själv uttalar sig, och att Sapiro har kungjort, att han kommer att ha en intervju med premier Dunning.

Farmarna överallt ut på prärien äro i favor av en "pool." Flera av kabinettsmedlemmarna ha överbevisats om dess nytta. Sapiro säger det är lätt att utföra även detta är. Farmarna tro honom, samt att en interprovinsiell "pool" är den bästa. Man är därför tämligen övertygad om att arrangemang för en dylik pool inom några dagar äro fullbordade.

Telegram från Calgary av den 6 deennes meddelar, att Alberta beslutat uppnå en vete-"pool" i enlighet med Sapiros plan. Beslutet kom efter en serie föredrag, som höllits av Sapiro, som kallats från Staterna av Calgary Herald. Vid dessa möten har han sammanträtt ej endast med farmars delegater, utan även med affärsmän, yrkesmän och regeringsrepresentanter, inklusive premier Greenfield, att gen. J. E. Brownley och H. W. Wood, presidenten för U. P. of A.

Det var Greenfields avsikt att närvara vid en konferens i Ottawa denna vecka rörande landets naturresurser, men då den erfor den entusiasmen, Sapiro åstadkommit bland farmarna för den kooperativa marknadsföringsplanen, telegraferade han till premier King, att han ej kunde komma, o. begärde, att konferensen skulle uppskjutas till hösten. Han ansåg frågan om marknadsförandet av årets skörd vara av större betydelse än frågan om naturresurserna. Greenfields ställningstagande anses sund, allidensund man förväntar, att Albertas skörd i år kommer att bestå av 100-150 miljoner bushels. Under senaste tiden har vetepriiset varit 75c per bushel.

Sapiro påstår, att om ej stordelen av skörden stjälps ut på marknaden i höst, så måste priset förbättras. Han tillägger dessutom, att om den marknadsföras på en kooperativ basis med ett intelligent försäljningssystem, komma farmarna att få en god vinst på sin skörd och få ett överskott, som absolut skulle ha varit oföretligt under det gamla systemet. Då Sapiro beräknar, att Canadas vete-skörd kommer att uppgå till 300 miljoner bushel för export, och då han anser, att pris-skillnaden kommer att variera mellan 5-25c per bushel, så är det tydligt, att det betyder betydliga summor för ägarna, såväl som för samhället. En export av 200 miljoner bushels skörd kommer att utöva ett stort inflytande på världsmarknaden, men om dessa avstjälps likgiltigt i Liverpool, varest priset på världsmarknaden bestäms, så skulle detta åstadkomma stor skada för farmarna.

Intresset för Sapiros plan är ofantligt stort, och då Alberta Pacific Company och A. G. G. A. ställa sina sådes-

Storslagna sängarfester i Göteborg

En jätteköp på 6,500 röster som under Hugo Alvén ledning fångars sina ähörare.

De svensk-amerikanska sängarna skörda härliga lagrar i Sverige.

Otvivelaktigt voro sängarprestationerna vid Göteborgsutställningen något som satte den mest oförträngiga prägel på densamma, och vi skola härnäst återge utdrag ur ett av red. S. H. S. Leonard för de svensk-amerikanska tidningarna skrivit referat över sängarfästerna. Han skriver:

"Vid andra fästkonsten, vilken hölls i Sängarfestens söndagskvällen den 7 juli, hade representanterna för Svenska sängarförbundet i Amerika, Svenska gleeklubben på 32 man och ett tiotal sängare från olika delar av Amerika blivit placerade på programmet.

Svensk-amerikanerna mottogs redan före sin säng på ett så oväntat sätt, att det är svårt att riktigt förklara. Den stora sänghallen, som rymmer icke mindre än 20,000 personer, var så fullpackad, att man knappast kunde komma fram genom gångarna. Då de svensk-amerikanska sängarna tur att uppträda kom, reste sig hela publiken för att bättre kunna se de långväga härligheterna. De sängade upp i bred genom mittelgången till utstraden, mottogs av publikens kraftiga hurrarop. De kommit fram till estraden, besteg Svenska sängarförbundet vice ordf. greve Taube dirigentplattformen och höll ett hälsningstall till de svensk-amerikanska sängarna samt utbrakte ett fyrfaldigt leve för dem. De 6,500 sängarna från Sveriges olika landskap sjöngjo då på "Vår sängarhyllning tag." Svenska sängarförbundet i Amerika president Hjälmar Nilsson, som skulle leda kören, uttalande ett tack för den mottagna hyllningen och framhöll, att den säng, som hans kör var redo att sjunga, icke hade några andra förtjänster, än att den var äkta svensk-amerikansk. Härpå följde en ny applådsvalv. Den som kände särskilt med värde sängare satt med härt klappande i dubbel takt och undrade, hur det skulle gå för den lilla kören, som såg så obetydligt ut mot den tryandarmannakör, vilken omedelbart förut lått höra sig. Skulle denna lilla sängarrupp ens kunna göra sig hörd i de horresta kören av den oerhörda stora salen? "Vår längtans land," som särskilt skrivits och komponerats för detta tillfälle, är inte en säng, som låter en kör bröja, "sär med vare sig röströjvare eller sär skilt tilltalande harmoniskt. Dessutom hade ingen övning på denna säng varit betagits förrän på resan till Sverige. Vår lilla kör sjöng kanske litet tvärande och lite så bra, som den möjligen skulle ha kunnat göra, men den sista tonen hade knappast hunnit förklunga, förrän en askällande applådsvalv bröt lös och bravoropen började skalla. I trots av de vid sängarfästerna gällande reglerna måste våra sängare stanna kvar och gälla ropen på de capo. Vi hade väntat, att det nu skulle bli ett av gleeklubben klansummer, men det blev då capo bokstavligen uttrytt. Andra sängarna låg sängen bättre och framkallade nya applåder och bravorop. Åtföljda av "Sängarhyllning" från de andra sängarna. Under det att de svensk-amerikanska sängarna avlägsnade sig från estraden började de övriga sängarna och publiken en taktiskt handklappning med ständigt ökad takt, tills det lit som smattrandet från hundratals klapsprutor.

NY PRESIDENT VID BRANDON COLLEGE

Dr. Franklin W. Sweet, som efterträdd Dr. H. P. Whidden som president för Brandon College, är beryktad som enastående fransöngersrik pastor och organisator i U. S. Sedan han erhållit universitetsgraden vid Denisons universitet, Ohio, och sin teologiska utbildning vid Rochester seminariarum, New York, inträdde han på den pastorala ämbetsbanan, som hans hittills oavbrutet fullföljt. Han anses

Dr. Franklin W. Sweet

vara en av de främste ledarna inom den kyrkliga verksamheten i U. S. Han är en ungdomens vän, framstående organisator samt trustee och styrelsemedlem inom flera colleges och universitet i U. S. Dr. Sweet har nu resignerat som pastor av Church of the Master, Cleveland, Ohio, en församling på över ett tusen medlemmar, för att efterträda sin ungdomsvän, Dr. Whidden, vilken redan tillträdtt sitt nya mandat som kansler vid Mc Master universitetet.

Fem egyptier, som sammansvurit sig för att döda brittiska tjänstemän, dömdes den 29 juli till döden av domstol i Kairo. Åtta andra dömdes till fängelse från tre år till livstid.

R. D. Waugh kallas hem från Saar

Bli kallad till ordförande i likör-kommissionen.

Utnämningen väntas framkalla allmän tillfredsställelse.

Mycket spekulation har gjort sig gällande rörande vilken person som skulle sättas i spetsen för den likör-kommissionen, som kommer att handha den likörförsäljning, som Manitobaregeringen ålades bedriva genom senaste folkomröstning. Gissningar ha gjorts åt olika håll, och många indirekta ansökningar ha gjorts. Överraskningen blev därför rätt allmän, då det i måndags kungjordes, att den "åtkände canadensiske representanten i Saarkommissionen i Europa, f. d. borgmästaren i Winnipeg Richard D. Waugh, utnämns som kommissionens ordförande. Senare meddelades, att Waugh telegrafiskt accepterat anställningen. De andra två medlemmarna av kommissionen ha ej i skrivande stund utsatts, men utnämningen kommer säkerligen att ske på torsdag.

Lönerna för kommissionens ledamöter äro ännu ej definitivt bestämda, men det har talats på att ordförandens lön blir \$15,000 och de andra två \$10,000 vardera.

Waugh mottogande tycks mottagas med allmän beaktning, då han antogs vara en av de mest opartiska, som gärna kan ifrågasättas, då han helt stött utanför den bittra strid, likörfrågan åstadkom. Ett faktum är, att han gjort sig allmänt omtyckt och respekterad i Europa på grund av sitt orädda, bestämda och opartiska uppträdande.

Dr. Franklin W. Sweet

Publiken stod upp och stampade och höjtade, som om den blivit hypnotiserad därtill genom sängen och hälsningen från landsmännen från den andra sidan Atlanten. Det var en rent oförklarlig stämning, och än mera oförklarlig blir den, om man tar i betraktande, att den rådde hos en samling göteborgare, som annars äro kända för att vara tröga och konventionella.

I detta sammanhang vill jag även säga ett par ord om jättekören på 6,500 röster under Hugo Alvén ledning. För det första vill jag bejda läsaren försöka göra sig en föreställning om den anblick, som ett hav av 6,500 vita mössor tilltill varandra erbjöd. Kanske det blir någon hjälp, om ni tänker er ett fall av prästkragar. Vad musiken beträffar, är jag icke mäktigt att ens ge en ledtråd till det intryck man fick av densamma. Jag tror inte den människa är född, som med ord skulle kunna klargöra det mäktigt gripande intrycket. Vårna män, högtidliga gamla herrar, brast till gråt, och även om man inte grät,

(Forts. å sid. 5.)

KAN MÄNSKLIGHETEN BEFRÄDAS FRÅN "MAMMONS" ELLER KAPITALISMENS HERRAVÄLDE PÅ DE FREDLIGA REFORMERNAS VÄG?

För S. C. T. av N. J. BERGEN.

I mina förra artiklar i detta ämne påvisades att den profana historien såväl som bibelns vittnesbörd ger oss inget vidare hopp om en fredlig lösning av detta problem, men att "vå- de" i det fynda har alltid "mått resa sig som ett ris mot orättfärdighet" och tyranni, att "bergensvärderna och arkitekterna" skola resa sig emot den sanna och att denna makt, mammonsväldet, kommer att bli "ett byte för dem" att den stora staden, ja, städerna, där kapitalmakten har sina kamrar och sitt centrum, kommer att "trampas under de armars fötter och de fattigas steg" att "Herren har bestut att nedslå alla dessa stormånar på jorden" att de "peeningelastade ekola utrotade värda" på Herrens dag vilken och är en "hämndens dag" Vi påpekade att detta är också nya testamentets idé och inneslutes i Johannes döparens budskap om utjämning...

Johan gick som i ett ras i föra veckor efter denna märkliga tillräckelse. Han kunde rakt inte fatta, vad han gjort, eftersom han förtjänat en sådan utmärkelse. Medaljer och sådant hade han mera betraktat som sägen och säga än som verkliga, handgrip- ligg tingester. Och en medaljör hade han trots inte gick för sig som mindre än professor eller militär.

Och nu hade det undret skett, att han själv var ägare till en dylik liten glansande tingest: han var medaljör. Följden blev, att han gav patron be- läran av underverket. Trots sina styva och ålderdoms- vaka lemmar fortsatte han att göra sin "plikt" mot herrgården och patron. Och föresten vad skulle han göra? Slutade han arbeta. På fick han väl ligger på socknen. Hans gumma hade en deras dotter, som var gift, tagit till sig, och för honom var det ett platt. Den andra dottern var död. Och att patron skulle ha några plik- ter mot honom, när han blev gammal och orkeless, det föll honom aldrig in.

27 kriminalårar på rymma-krått.

En massflykt från Illinois Hospital for the Criminal Insane i Chester, Ill., ägde i söndags eftermiddag rum, då ej mindre än 38 av de farliga krimi- naldärarna, som uppehöll sig i fång- slets s. k. bull pen, på ett givet teck- nen överflöda sina väktare, vilka de- redde sig tillräde ut i det fria, innan allmän alarm hunnit göras. Orsaken till att det hela gick så lätt, får de- tillskrivas förhållandet, att väkerna förbjuda att bära vapen inom in- rättningens murar, dels fångslets icke slukhusets bristfälliga skick. Det gick nämligen som ett nafs för nära av därarna att bryta lös järgellän framför fönstren och komma ut från sin fångenskap.

Hjälj kom emellertid hastigt nog till platsen. Den övriga vaktper- sonalen varskoddes nämligen av det gry, som uppstod, då en del av fång-arna sågo sina kamrater vinna sin- svikt. Vaktpersonalen bevapnade sig och satte efter de flyende, av vilka ett fåtal infångades. Tjugusju av rymningarna vistades ännu i månads eftermiddag på fri- frot. Befolkningen i trakten är här- över alldeles slagen av skräck. Hund- dratala män — bevapnade infill till- darna — äro sedan i månads morsa på skallgång efter rymningarna. Under handläggandet i fångslets korridor dövlades en av rymningarna medelst ett revolverskott, som avlös- ades till självförvar av en av vakt- männen. Den dödade fången är heta Jackson och ha kommit till inrättning- en från Chicago. Men har emellertid sig ej något vidare bekant om hans identitet.

Trots alla ansträngningar, som gjorts för att inrätta flyktningar, fruktat man, att ett flertal av dem skall lyckas komma undan. Till att börja med trodde man, att bland de rymningar, som lyckats åter- vinna friheten, även befann sig den ökände och särdeles farlige brott- Gene Geary från Chicago, men när- mare undersökning visade dess bättre att Geary satt säkert inburet i sin cell. Ingen av de knivskurna vaktmän- nen har skadats livsfarligt, ehuru två av dem slogs sanolisa av de flyende därarna. I tisdags voro fortfarande 17 av då- rarna på fri fot. De övriga hade un- der loppet av månaden infångats med tillhjälp av blodhundar.

Johan.

För S. C. T.

Johan vid sägen, som man alltid kal- lade honom i gemen ute i bygen, visade aldrig av annat, än att livet var detsamma som att gå på herr- gården och slaga från bittida och till sena kvällen för så pass mycket mat från handelsboden, att han med nöd- torft kunde mätta tre par munnar utom sin egen. Vår och höst jobba- de han med patrons jordbruk. Om vintern körde han kol och timmer med patrons hästar, och sommaren gick med dikning, odling och diverse annat arbete. För allt detta bestän- diga och ideliga slit fick han mat och kläder åt sig och de sina från pa- trons handelsbod, därutöver ingen- ting. Johan själv var varken nöjd eller missbelåten. Han visste helt enkelt inte, att det kunde vara annor- lunda. Han reflekterade aldrig över att andra hade mera för sitt arbete än han, och gjorde han det någon gång, så slutade han väl med att fin- na detta även fullt naturligt och folkrättigt. Det var som om längst in i hans medvetande vilat en be- ständigt känsla av sitt han och hans arbete varit något för herrgården ab- solut onödigt. Faktiskt var ju, att patron gjort sig en ranska dryg slant på denna Johans osjälvskhet; han skulle nog fått betalt mycket mera för andra, mera själviska ar- betare. Men det var inte av människo- kärlek Johan så "osjälvsk" gav av sina friska, starka armars kraft, ännu, man kan snarare säga, att det var av ren dumhet. Hans intellekt var inte så pass utvecklade, att det reagerade mot det onaturliga i att den ene är herre och den andre är slav. Så en- kelt var det. Nåväl, han fortsatte således att dag ut och dag in göra det bästa för pa- tron och herrgården. Aren gingo ett om sånder. Som folk i allmänhet bl- drades även Johan en smula med åren, men som åren gingo, började han snart bli lastgammal. Han börja- de känna sig tung och styv, och han var inte så stark längre. Då hände något, som väl i månad- st utgjorde allmänna samtalsämnet inom hela socknen, och som åter för- ett tag satte nytt liv i Johans styv- benta gamla lekamen. Han fick Patriotiska sällskapets medalj för långvarig och trogen tjänst!

härige" tycktes njuta av situationen, och efter att ha monstrat oss med korslagda armar och pipan i munnen hade han bestämt sig för en synda- bock, och valet hade fallit på mig.

"Jag får be om översändelse," börja- de jag min bävande förklaring inför denna räs brutalt, som ägde, kris- lagarnas sanktion, och som skeppe- avsigdan i blåjackornas liv, och som i mina ögon fick gorillans gestalt, då jag såg jätten med svensketens stämpel på bröstet framför mig be- rörd att så till — "Jag får be om översändelse, men jag har inte fått plats på pressenings" —

"Översändelse — håll tillfå förban- dede bondtjänst" — med högsta föten sopade han till attraljen, så att ett par skolar dansade i stön. "Dem ska- du djävlar i min själ få betala, och fan skall ta dej, om du inte knallar dej härifrån!"

Det var söndagsmorgon, och Nord- sjöns gröna böljor skvalpade mot pansarbåtens tunga skrov, medan mil- ioner solstrålar glimtrade bröts mot det vackraste bland hav. Det var korum på akterdeck, och inför det på flera led uppställda och i r. r. 5 klåd- da manskap, utom vaktens eldare, höll kommandörkapten von Gulda dagens predikan. Det var en strängt militäristisk och på samma gång obe- vektligt kristen herre, som ingalunda saknade förmågan att lägga sina ord till fövor för den nationallistiska mil- jö, som sett honom födas och föryl- kade med bröda för gudsgaloner, allt efter som åren försvunno. Nu stod han där, magen mer ställig och stereotyp och tokade unionskriget för dem som militärismen ställt under hans ol- skänkta herraväld.

Däcken voro nyskrubade, och me- tallen blänkta i solen. Sedan psalm- men sjungits, kom den predikan, som brände sig fast i mitt minne, och vars innehåll var:

"Gossar, vi äro söner av ett folk, som Gud förunnat en ärorik historia, och om nu denna historia kräver vår eller insats till fosterlandets ära — så må vi visa, att vi rätt förvaltat vårt pund. Här straffar Gud förä- delse och löftesbrytare, och om vi nu äro ett redskap i Guds hand att sträf- va mot falskhet, som uppsagt vår sve- nsk konung och löd lydnad — som här och där för samma konungs vilja och Guds nåd — så skola vi alla vara medvetna om vår plikt att för- köning och fosterland, om Gud så vill. Möjliga komma dessa kano- ner om en kort tid att tala ett annat språk än den ständiga undfallenhe- ten mot dem som vilja skilja det som Gud har sammantogt — och då, mina gossar, väntar vår eder plikt- trohet och disciplin, och framför allt: den vördnad för befällets alla grader, som en ordnande och helig vilja in- stiftat."

Orden kommo klara och kalla och utan avbrott i den plikt, vars stäl- lanka klinga här fördes av Gud själ- vand. Då skule förmågan utän hämsyn till söndagsmorgonens solbelysa, friid, och manskapet hurrade kraftigt för Sverige och dess ära. Kraft och re- flekterande inskränkt i skön sam- mandrabbning, med en vacker blågul flagga över — jag kände mig liten och mörskrikad, med min gryende känsla för behovet av en annan mätt- stock på rätten och friheten i vär- liden.

I bådors eldarmass möttes bland några ynglingar, som talade om nor- manns rätt och om den stora vore- tionen, som en gång skulle komma. Då skule förmågan utän hämsyn till söndagsmorgonens solbelysa, friid, och manskapet hurrade kraftigt för Sverige och dess ära. Kraft och re- flekterande inskränkt i skön sam- mandrabbning, med en vacker blågul flagga över — jag kände mig liten och mörskrikad, med min gryende känsla för behovet av en annan mätt- stock på rätten och friheten i vär- liden.

Bland pinaniter.

Minne från svenska flottan.

Vi stodo öga mot öga med varan- dra för första gången. Han stor och stark, byggd som en björn, med det lugna bröstet prytt med svenska rika- vapnet i blå och röt tuvaering och flanellass blå kant försvinnande i sjö- mansblusens vita öppning. Jag — liten och slät som en Jakob och med en by som en 18-årig flicka. Det var han, som hade ordet: "Vad säger du för din djävla kam, som in- te diskat undan backlaget!" Östersjöns vatten låg blänkande blått, och hav och himmel samman- stötte vid horisonten. Jag kastade omedvetet en hoppös blick efter land som om detta skulle berett mig denna möjlighet att komma undan denna människas, som första ögonkast sade mig vara min fiende, trots vi aldrig sett varandra fört. Pansarfartyget hade på natten lärt på Vårten, och då jag purrades ut till min första tjänstgöring ombord, blev denna kom- binerad med första backlagsveckan. Vilket för den invärdige äre detsamma som att hålla reda på och diska mat- backar och annan attiral för de 8- 11 personer, som ombord bildade ett backlag.

SAMTAL MED EN STATSMAN.

Korrespondenten Herbert Corey har intervjuat före statsministern Hjalmar Branting i Stockholm och skriver i ett den 18 juli daterat brev till Daily News, att Branting i september väntas återkomma till makten, vilket enligt korrespondentens mening vore rymsnatt även för Tyskland och skulle stärka dess ställning i Europa. Till den slutatsen hade korrespondenten kommit, säger han, då före stats- ministern, som är den inflytelserikaste statsmannen i Sverige, förklarade, att intet land har rättighet att taga en del av ett annat land i besittning i fridstid. Occupationen av Ruhr skär- dar även Sverige. Malmen det har- det sälja skär inte ur landet, och lan- det det behöver kommer icke in i jä- ret.

Men Branting tillade, att Frankrike skulle handla anordnada, om Tysk- land låg i dagen sin gods vilja. Tyska folkopinionen har författats av li- dandet, och junkarne och bankirerna vägra göra de koncessioner, som krävs. Och dessa understödas av en stor del av den tyska pressen. Sann- t är, att occupationen av Ruhr torde kunna försvaras ur juridisk synpunkt, baserad på Versaillesfördraget, men ett fördrag, som strider mot mänsklig- gas rättigheter, kan icke försvaras. Branting hoppades därför på ett kraf- tigare uppträdande från Englands sida och sade sig gärna vilja samarbeta med lord Robert Cecil, vilken i egen- skap av minister såväl som en av le-

dan i folkförbundet kan göra mycket.

Emellertid tror Branting, heter det, att det i Frankrike föreligger en stark folkopinion mot en fortsatt occupation av Ruhr, och att underhandling- gar skulle möjliggöras, om "åbningens verkligt" erbjödes av Tyskland. Kom- me det till en uppgräse, skulle ställ- ningen i världen genast börja förbät- ras. Angående Sveriges ställning sa- de Branting, att den har förbättrats. Den gamla ryska faran är borta, och för den ryska bolsjevismens finska och ingen jordmån i Sverige. Svenskarna gynnade revolutionen under tsarens tid men ha inga sympatier för den re- volution, som leddes av Lenin. De vik- tigaste kraven i Sverige f. n. äro min- skade utgifter för försvaret och ko- operation mellan arbetsvärderna och arbetarne. Och så bör allt göras för att hämma flykten från landsbygden till städerna.

Om den amerikanska utvandrings- lagen uttrydde Branting, att den är bristfällig och borde ändras, så att alla önskvärda invandrare tillätes inkomma i landet och de andra ut- stängdes. Det gläder oss, sade han, att vårt folk välkomna i Förenta Sta- terna, men den känslan gör sig gäl- lande i Sverige, att en fortsatt ex- port av det unga släktet icke av oss bör uppmanas. En rörelse har startats till stöda för svenska industrierna, så att arbetsförtjänsterna kunna bli bättre och de unga kvarhållas i hemlan- det. Och, säger korrespondenten, Sveriges grand old man slöt med en önskan: "Det är lätt att riva ned; det är icke lätt att bygga upp."

SVERIGES TELEFONNÄT. Den officiella redogörelsen för tele- grafverkets förvaltning under 1922 förefaller nu.

Att alla telefonledningarna i Sverige tillsammans måste bilda ett högst anmärkningsvärt nystan, för- står en och var. Låt oss ta fatt på en ända och fösta den i marken. Låt oss sedan rulla upp hela det väldiga nätet kring vårt eget jordklot — vi finna, att tråden räcker till att läggas 17 gånger runt vår planet. De mäta nämligen i det närmaste 68,000 mil. Och då har ändå dubbeltrådig ledning räknats endast en gång. Av alla de 68,000 milen är blot 500 enkiltrådig ledning.

Men härtill komma dessutom tele- grafledningarna, vars längd uppgår till 4,400 mil. Knyta vi till dem, kun- na vi så ytterligare ett varv svensk tråd kring jordklotet och ändå få ett gott stycke över.

I slutet av förra året funnos i landet ej mindre än 383,215 st. telefonappa- raten; ökningen under året utgjorde 13.000. Om man uppskattar bred- den av varje apparat till genomsnitt- ligt 15 cm. och sedan ställer upp alla apparater i en enda lång rad med bör- jan i Stockholm, skulle den andra än-

För den Bästa Behandling

saunt skicklig och samvettig Läkarehjälps radfråga Dr. Leigh samt skicklig och samvettig Läkarehjälps radfråga Dr. Leigh...

GODA RÅD... För att betjäna alla dessa tele- fonabonnenter hade telegrafverket i stu- tet av förra året 4,143 telefonstatio- ner, varav 148 centralstationer.

KING GEORGE HOTEL

Rum per dag eller vecka. BASTA BETJÄNING ALLT MODERT. Pris: \$1.00 och \$1.50 per dag. DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG.

TÄNK PÅ DR. L. E. LOVEGREN

Den gamla etablerade firman 36-37 C.P.R. Building. Hörnet av Portage & Main St. WINNIPEG. Olsson tyckte om det. — Jag såg att Olsson kysste dig, då han gick. Det tycker jag inte om. — Men det gör Olsson.

PATENTER Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co. Den gamla etablerade firman 36-37 C.P.R. Building. Hörnet av Portage & Main St. WINNIPEG. Olsson tyckte om det. — Jag såg att Olsson kysste dig, då han gick. Det tycker jag inte om. — Men det gör Olsson.

GODA PÅNGAR I GOD FARMNING "Låt om oss börja arbeta samt betala av den där inteckningen"

NIO år sedan var Canadas national- skuld omkring en tredjedels biljon. Den är i dag mer än två tredjedels bil- joner.

Farmanerna av idag måste mer än nå- gonsin planera i förväg; ja, de ha in- tet val, om de önska lyckas. Samarbetet mellan härna och hand- betyder verklig framgång. Farming i Canada har betalat sig och betalar sig nu på många farmar. Det kan tvingas att betala sig på varje farm.

HURU SKER DET?

Skörderesultaten bör ökas. Från Central Experimental Farm i Otta- wa angives härmedan en del skörde- kostnader för 1922 jämfört med genomsnittliga skördekostnader och skörde- vinster. Siffrorna för Ontario äro inom pa- rantser.

Table with 2 columns: Cost per acre and Profit per acre. Rows include Maize for foder, Havre, and Skörderesultaten bör ökas.

Have Faith in Canada

Authorised agent for publishing av Dominion Department of Agriculture. W. E. MOTHERWELL, Minister. Dr. J. H. GRISDALE, Btr. Minister.

För den Bästa Behandling

saunt skicklig och samvettig Läkarehjälps radfråga Dr. Leigh samt skicklig och samvettig Läkarehjälps radfråga Dr. Leigh...

GODA RÅD... För att betjäna alla dessa tele- fonabonnenter hade telegrafverket i stu- tet av förra året 4,143 telefonstatio- ner, varav 148 centralstationer.

KING GEORGE HOTEL

Rum per dag eller vecka. BASTA BETJÄNING ALLT MODERT. Pris: \$1.00 och \$1.50 per dag. DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG.

TÄNK PÅ DR. L. E. LOVEGREN

Den gamla etablerade firman 36-37 C.P.R. Building. Hörnet av Portage & Main St. WINNIPEG. Olsson tyckte om det. — Jag såg att Olsson kysste dig, då han gick. Det tycker jag inte om. — Men det gör Olsson.

PATENTER Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co. Den gamla etablerade firman 36-37 C.P.R. Building. Hörnet av Portage & Main St. WINNIPEG. Olsson tyckte om det. — Jag såg att Olsson kysste dig, då han gick. Det tycker jag inte om. — Men det gör Olsson.

GODA PÅNGAR I GOD FARMNING "Låt om oss börja arbeta samt betala av den där inteckningen"

NIO år sedan var Canadas national- skuld omkring en tredjedels biljon. Den är i dag mer än två tredjedels bil- joner.

Farmanerna av idag måste mer än nå- gonsin planera i förväg; ja, de ha in- tet val, om de önska lyckas. Samarbetet mellan härna och hand- betyder verklig framgång. Farming i Canada har betalat sig och betalar sig nu på många farmar. Det kan tvingas att betala sig på varje farm.

HURU SKER DET?

Skörderesultaten bör ökas. Från Central Experimental Farm i Otta- wa angives härmedan en del skörde- kostnader för 1922 jämfört med genomsnittliga skördekostnader och skörde- vinster. Siffrorna för Ontario äro inom pa- rantser.

Table with 2 columns: Cost per acre and Profit per acre. Rows include Maize for foder, Havre, and Skörderesultaten bör ökas.

Have Faith in Canada

Authorised agent for publishing av Dominion Department of Agriculture. W. E. MOTHERWELL, Minister. Dr. J. H. GRISDALE, Btr. Minister.

En stad med utvecklade möjligheter.

Inom själva staden Broadview äro blott ett dussin svenska bosätta eller kanske dussin och ett halft. Staden står f. a. liksom stilla men bord e kunna utvecklas raskt.

FÖR S.C.T. AV REIMAR REMIDAV

XII. Broadview är en ganska välbyggd stad med omkring 800 invånare samt är en s. k. division point för C. P. R. som förbindelser den med Regina och Moose Jaw västerut samt Brandon o. Winnipeg österut. Tack vare en järnvägsstation tät bebyggelse och bördig landsbygd, som omger den på alla sidor, har den ett ganska blomstrande affärliv. Men på senare tiden har staden stått liksom stilla, och inga nya industriella företag ha startats. Med det läge, som Broadview har, borde den kunna gå till mötes en ganska snabb utveckling, om endast bygglov blev tillåtet tätare befolkad och om man startade något industriellt företag. Dock finnes i staden flera stora

samt i Wisconsin, där han ägnade sig åt järnvägs- och skogsarbete. Men 1902 styrde han kosan till Canada och Percival, där han tog homestead, och tio år senare flyttade han till Broadview. Familjen har fem söner, av vilka två äro gifta, fem dottrar, av vilka två äro gifta, nämligen Mrs. O. Gustlund i Broadview-distriktet och Mrs. Henry Anderson i Kipling. Mr. Waynart tillhör gottemplariogen samt Orangerien.

Anders Anderson, skräddare till yrket och gammal winnipegbo, uppenbarade sig på denna jord anno 1872 samt valde Offerdal som sin förelärd. Fastän 30 år gammal grep honom emigrationsfebern, och 1902 beslöt han sig för att pröva nya delar samt begav sig till Canada och Winnipeg, där han stannade till 1904. Under åren 1904 till 1915 vistades han i Duluth och Superior, där han tog värvning i amerikanska armén samt stannade där ett år, då han på hösten 1919 "trivavs" liksom de andra. Av detta är tillbräckt han sju månader i Frankrike. Då han monstret ut som

Politiska tendenser för närvarande.

Spekiet för S. C. T. av S. W. Goerwell, B. A.

Det ungdoms århundradets decennium lovar att bli om möjligt än mer späckat av politiska händelser än det andra var. Den fred, som man lyckades åstadkomma efter världskrigets slut, synes vara i fara att brytas. Det är lika litet nu som 1914 Tyskland, som ensamt står i vägen för en fredlig lösning av Europas speciella problem, som hota att åter sätta eld på gamla värden. För närvarande är det, såsom alltid, fruktan, vinningslystnad och övernöd, som äro jämte fördelade trumf på de olika spelarnas händer.

Ma vara således, att den utrikespolitiska situationen i världen är allt annat än uppmuntrande. I trots av dess kritiska läge tilldrager den sig dock mindre uppmärksamhet än den inrikespolitiska, vare sig representerad av fascismen i Italien eller bolsjevismen i Ryssland. Det är ju ingalunda förvånansvärt, att man lägger så stor vikt för närvarande på utgången av de inbördes fejderna i världens olika hörn. På denna utgång kommer nämligen den närmaste framtidens utrikespolitiska läge att bero.

Tendensen för närvarande är reaktionär. Många vilja kanske opponera sig här emot, och kanske det är väl riktigt att påstå något sådant med hänsyn till Magnus Johnsons val till den amerikanska senaten förr i nyhetsluckan. Och kanske många pekar på tumlet i det engelska underhuset, där Ramsay MacDonald och hans anhängare söka göra livet så surt som möjligt för den konservativa majoriteten. Och kanske en tredje grupp pekar på Ryssland, där bolsjevismen ännu regerar, utan att en enda på dess regim synes vara i ankallande.

Reaktionen, såsom den satt in i den senaste åren, är dock synnerligen märkbar. Under de sista krigsåren och de första fredsåren var hela världen ytterligt revolutionär. Anslaget bolsjevismen hotade att lägga beslag på Tyskland, vilket skulle menat hela Europas fall i dess armar och ett omåttligt kaos över hela världen. I alla länder framgick en demokratisk våg, som såg ut att växa med var dag i styrka. Demokratiens seger över världen syntes äro nära lönat att hämnas. Och varför skulle den hämnas? Dess mera sanna principer äro mänskliga och värda seger. Dess överdrift hela Politiska överskrifter äro mänskliga och logiska, både inom radikala och konservativa kretsar, och den ena skolan är förfördas mer än den andra.

Den demokratiska vågen är på retur för närvarande. Vi märka det litet varstans, kanske mindre vid valurnan än på det politiska programmet. Olja har spåts på kärnkraft, och man är litet var villig att gå sakta i bakåt, där man endast för ett par år sedan ville springa för livet. Och som en följd härav har man börjat kompromissera, ej endast om löner, men om mera vitala frågor för närvarande, t. ex. utrikespolitik och inre reformer.

Swelge tog sig reaktionen uttryck genom det socialdemokratiska partiets nederlag och Englands genom dess överväldigande konservativa segrern förra hösten. Jag skulle vilja påstå, att reaktionen begynte inom de radikala lägren, vilket splittrade deras krafter och gav en allmän reaktion fritt spelrum.

Låt oss nu se, vad reaktionen menar. Menar den att förtrampa de demokratiska idéerna? Ingalunda. Den är en naturlig följd av övertrohet, och dess enda avsikt är att bevara. Efter ett rus kommer kylet och ångern, den sunda naturens överhand, en reaktion mot övertroheten. Efter en hård arbetsdag kommer tröttheten, som ljuder vilja för att bevara krafterna till en ny dag.

Min mor.

Det var en höstafstoft i skymningen. Mor satt vid fönstret. Det var skönt och varmt inomhus. Kvällarna hade börjat bli kalla ute. Himlen var molnig. Det blåste. Vinden slet i murgrönrankorna längs husväggen.

Jag hade klättrat upp i hennes knä. Far kom in. Han hade varit ute och skött om systerlorna till kvällen. — Jag har stängt in hänsen, sade han och satte sig på en stol i rummet. Jag kunde inte se honom. Mörkret var så tätt vid väggen.

Vi sutto tysta alla tre. Retorna voro immiga. Jag satt och ritade på dem med fingrarna. — Det där får du inte göra, Knut, sade hon och tog min hand. Jag satt stilla. Hon höll min hand i sin. Liksom i tankar satt hon och lekte med mina fingrar.

— Mor, sade jag och lutade mig bakåt inåt hennes bröst, så att jag kunde se hennes ansikte. Berätta om den lille gossen. — Det var en gång en liten gosse, började hon. Jag råkade på mig, hon tog mig för att bita mig högre upp i sin famn. — Han tyckte så mycket om att sitta hos sin mor. Var kväll sutto de vid fönstret. Sparvarna kommo och slogo sig i ro i murgrönan vid husväggen. De skulle tilltala i sång för att kunna vara uppe med solen.

— Mor, frågade gossen en kväll, mor, klappar ditt hjärta? — Ja, min vän. Varför frågar du om det? Låg ditt huvud in mot mitt bröst, så kan du höra dess slag. — Mor, jag kan höra mitt eget hjärta. Han satt still. Hans ögon blevo så stora, så livrigt lysande han. Mor, varför klappar ditt hjärta? — Min lilla skatt — hon kysste hans mun — du sov en gång under mitt hjärta. I dina drömmar har det klappat för dig så många gånger. Ditt liv kom till stann dessa slag, och den dag du vaknade öppnade sig ditt hjärta som en blomma, som öppnar sig för solljuset. — Ja, men... mor, varför fick jag ett hjärta? — Din mor gav dig det, min skatt. Det kom en dag, då hennes eget hjärta icke enbart kunde rymma all hennes lycka, och då gav hon dig ditt hjärta att götta den i.

Helt tyst hade jag suttit och lyssnat. Då hon tog, var det så tyst kring oss. Vinden utanför pressade mot tornena. Inne i mörkret hörde jag far. Han drog djupt efter andan. — Och far? frågade jag. — Far, mitt barn, hans hjärta är ditt och mitt.

Far reste sig. Han kom fram till oss. Jag hoppade ned från mors knä. Skola vi gå ut ett slag på vägar, frågade han. — Ja. Mor sköt stolen åt sidan och blev stående. — Ut i skogen? frågade jag och redan vid dörran. — De stodo vid fönstret. Jag såg deras gestalter avteckna sig mot rutorna. — Marie, sade han. Jag släppte dörran. Han drojde litet, så förtalte han: Vad det är skönt att hålla av en människa och ge henne allt!

Ut på vägen kom någon cyklande förbi med tänd lykta. Ljuset föll i rummet. (Sv. D.)

RURRFRAGAN PÅ TAPETEN.

Englands svar på Tysklands hemställan rörande skadeståndsbetalningen lämnades 21 juli till de allierade de ländernas ambassadörer i London för vidare befordran till respektive regeringar. Svaret är ännu ej offentliggjort, men det göres ingen hemlighet av att det är avfattat i enlighet med en premiärminister Baldwin häromdagen i underhuset framlagda rikslinjer för en överenskommelse med Tyskland. I så fall skulle Tysklands anhängan till ståndet av en internationell kommission för bedömning av dess betalningsförmåga ha vunnit Englands gillande. Enligt en londontidnings uttalande innehåller svaret även en antydning om att England ej kan fördrå att Tyskland skall geva upp det passiva motståndet i Ruhr, äldenstund engelska regerin-

gen är av den åsikten att rubrikupptöningen är olaglig. Engelska regeringen lär, enligt londontidningen Spectator, vara angelägen om att Förenta Staterna deltaga i bilagandet av rubrivtningen, och önskar att en amerikansk sättes i spetsen för den kommission som får hand om undersökningen rörande Tysklands betalningsförmåga. Till ordförande i kommissionen föreslås sålunda bl. a. Eilhu Roth och E. M. House. Endast i Paris väntas den engelska svaret komma att möta motstånd. Rom är på Englands sida och likaså Tokio. Belgien står och väger och avaktar lämpligt tillfälle att åter få kasta sig in i John Bulls starka armar. Franska regeringen är redan underkunnig om att regeringen i Washington är i fövor av Englands förslag om en internationell kommission, för bedömning av hur mycket Tyskland kan betala, äldenstund denna plan redan för sex månader sedan förlags av statssekreterare Hughes. Likaså är det en känd sak att Förenta Staterna och Storbritannien intaga samma ställning till upptöningen av Ruhr. Det berättas även att premiärminister Poincaré på senaste tiden varit utsatt för stark påtryckning från franska storförfinansier, vilka hysa farhågor för Frankrikes finansiella stabilitet.

Let tal i Villers-Cotterets i söndags sade sig Poincaré likväl absolut komna att motsätta sig de föreslagna tillsättandet av en internationell kommission. "Om Tysklands skuld nu fixeras till en bestämd summa", sade han, "kommer dess industriella organisation att med jämte steg gå framåt och slutligen dominera hela världspolitiken". Poincarés tal toges som ett avslag på alla huvudpunkter i Englands svarnot. I Tyskland blir eländet värre och värre. Ledaren för tyska folkpartiet dr. Stresemann förespände i ett tal i Berlins revolution inom de närmaste dagarna. I Breslau ha redan svåra oroligheter ägt rum. Hundratals personer ha arresterats och flera, som tagit sig för att plundra butikerna, ha nedskjutits. Kapten Herman Ehrhardt, ledaren av det s. k. Kappupploppet 1920, har flytt ur fångelse i Leipzig och lär nu befinna sig i Ungern. De rheniska metallfabrikerna i Düsseldorf besattes i fredags av franska trupper. De till ett antal av flera tusen uppgående arbetarna nedlade genast arbetet. I Wiesbaden beslagtogs framtännen samma dag 26, 000,000,000 mark, som voro ämnade till avlöning åt järnvägspersonal.

ETT MÄNNISKOLIV.

Det rödglödiga vanstnnet lysto klart ur hans ögon, hans läppar mumlade förbannelser och hans ansikte visade djupa spår av samhällsombudade perversa laster. Han var en utmärkt provkarta på vad samhällsorden göra av individen, om den vill begagna all sin extrema makt i den vägen. Det var under svavelpredikanternas hypnotiskt-perversa enväld, som resterna av det primitiva goda inom honom alldeles bortplånades. Sen började helvetet inom honom skynta fram genom de glanslösa ögonen, som fick ett djävuliskt lurande ljus långt inne. Och ett evigt leende, totalt rensat på en vek eller ens mänsklig glans. Djävulens leende! Spritens och de övriga samhällslasternas triumf. Den perversa kristendomens triumf! En evig förbannelse mot allt gott och ädelt. Nåväl, han slutade sina dagar på ett dårhus, fräist och lycklig. Hans själ var släkt, långt innan livsnistan flämtade ut. Han har väl även sin redan blivit ett med jorden, antagligen. Vinden utanför och själ mördat, danhållnen varje rätt till det goda i livet.

Hans mor var en god och ädel människa, hans far ärlig och redbar. Olyckan ville att han skulle mista dem båda redan i unga år. Så kastades han ut vid ett år, redan vid sexton år visade han hur ett fångelse, såg ut. Oskydlig fick han första gången göra dess bekantskap för att rädda en annan samvetslös människas falska äro och pengar. Men ännu var han i grund och botten god och ärlig. Han ville försöka arbeta sig upp för att bli en aktad samhällsmedlem.

Han var socialist och arbetade med lever för sina idéer. Kanske litet för ivrigt. Så en dag råkade han vara litet oförsiktig vid ett tal han höll för en flock arbetare. Han dömdes för majestätsbrott till tio års fängelse. I fem år grubblade han inom de svarta fångelsemurarna innan han blev benädd.

När han kom ut började han att dricka och en del hans vänner sköto hop-till en amerikansk till på honom. Han kom över till det nya landet med en fast föresats att bli något. Han kämpade hårt, men till slut blevo honom svårigheterna för stora, han söp upp alla sina besparingar, sen svalt han, frös, stal och satt inne. Så började han åter arbeta, men ljuset från salonerne drog honom alltid in i sin vinvärld så fort hans avlöningsdag stundade.

Så började han avtackla dag för dag. Han började i stunder av ånger över sitt förfätna besöka träningens armens och pingstvännernas lokaler. Hans svaga psyk kunde till slut inte motstå påfrestningen och det eviga halleljuandet. Det fick honom slutligen på knä och spänningen utlöste sig i en farlig nervattack. Erån vilken han reste sig som en brutna människa. Sen gick det fort vägen utifrån. För honom som för många andra. Einar Cantzler.

FRANCISCO VILLA DDD.

General Francisco Villa, tidigare i tio år överbefälhavare för rebellarméerna i norra Mexico, blev den 28 juli på sin ranch i Casatillo, Durango, skjuten och dödad av sina sekterare, Miguel Trillo. I åre strid, som följde med den i början nästan anhängare, nedskjutits Trillo. Många år gise sidor dödad.

Skörden på Villars ranch hade slagit fel på grund av långvariga torka och ågren hade därför ej så mycket som vanligt avlönat sina män, flera hundra till antalet. Detta hade väckt oro i lägre, och Trillo hade ställt sig i spetsen för de missnöjda. Villa kände mycket väl till, vad som föresiggick, men lät förestå att han med järnhand skulle kväsa hvarje försök till revolt. Det var under ett gräl om den uteblivna betalningen som Trillo drog sin pistol och sköt sin chef.

Så lydde det första meddelandet om Villars död, som nådde dagpressens sista linje fredag. Påföljande dag upplstes emellertid, att denna uppgift var felaktig. Det hade ej förkommit någon revolt bland Villars män, utan hade han blivit nedskuten av andra personer, som hade en eller annan oförtärd att hämnas. Då Villa vid 5-tiden på fredagsmorgonen jämte sin sekreterare Trillo och några andra av sina män kom åkande i automobil i utkanten av Parral på väg till Guajuajata, öppnades eld mot honom från ett hus vid vägen. Villa genombrades av väl ett dussin kulor och järntrilja drog ett par andra av släskapet dödad. Gärningsmännen, sju till antalet, flydde och lyckades undkomma. Tre av dem ha senare infångats. Villars lik fördes till rådhuset i Parral, där det beaktades av tusentals personer.

Räck mig din hand!

För S. C. T.

Solljus! Se! Skuggorna vika, solen går upp över östlandet, sprider sitt ljus över öde bad. Framtidens rika värld vära ögon på se, låras och le, jubla tillika — Hjärtarna fyllas av helig musik, fylld och rik. Ögonen stråla en helig glans, händerna sträva ge värld och ans, stämmorna blandas till jubelång, kärlek att andas livsdagens läng.

Hand ut hand, brödraskaps band knyts en gång ut framtidens land. Käreleks band, starkaste band föra oss hän emot hägrande strand, räck mig din hand!

Einar Cantzler.

Fyra större ångare och ett stort antal mindre fartiga och flakelöstar forliste den 10 dennes som följd av våldsamma tropiska stormar, som härjade Chile, Argentina och Uruguay. Egendomsförteckna uppgår till en miljon.

MAPLE LEAF HOTEL

MOOSE JAW, SASK.

Är ett gott hotell för skandinav.

Goda rum och moderata priser.

Mitt emot C.P.R. station.

MRS. LARSON

Xgarlarna.

Köp edra möbler och hushärad

på samma sätt, som ni köpte ort bus — men med den ytterligare förnömen av ingen råst och ingen extra kostnad av något slag. RÄK givas gärna.

J.A. Bairfield

The Redwood Home Furnishings 452 MAIN STREET - PHONE 2647 "A. Mabley Threlkeld Born in Dual War"

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla moderna ordningar för 2:dra och 3:de klassens passagerare. REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstation i New York vid ankomsten. Ogifta Damer och Herrar

som önska göra bekantkap med personer, som äro "värda" från \$1,000 till \$45,000, sänd 10 cents för uppgifter. Damer kostnadsfritt. Tillskriv PETER E. HANSON Box 1005, Chicago, Ill.

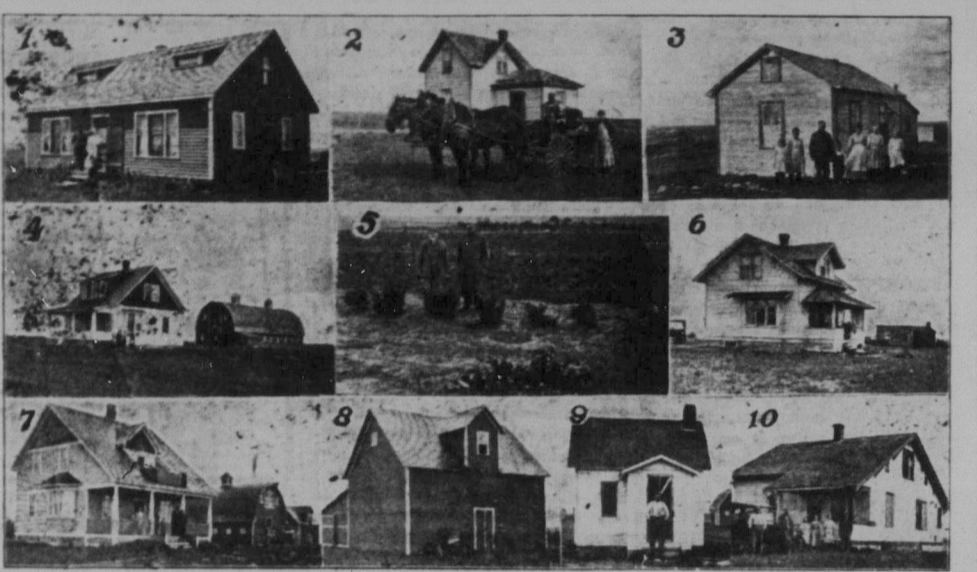
J. J. JOHNSON

Dam- och Herrskräddare

264 Main St., South, Tel. 48484 Winnipeg, Man.

Garanterad Blå Serge Kostym — \$50.00

sig i en farlig nervattack. Erån vilken han reste sig som en brutna människa. Sen gick det fort vägen utifrån. För honom som för många andra. Einar Cantzler.

I bilet på vyer för denna artikel visas här några typiska bilder från Assinibola och Instow i Saskatchewan. (1) O. Th. Lones hus. (2) Ole Hjelt med familj. (3) Ole Kleveland med familj. (4) Thomasons farm. (5) Gamle Nylund till vänster och Ole Hjelt i gubbens trädgård. (6) Nylunds nya farmhus med homestead-buset i bakgrunden. (7) L. G. Bergquists farm. Bergquists 7,000 bushels elevator. (8) Nikolai Bigesthis ungarlusbus. (10) Martinus Johnsons hus.

firmor, som göra goda affärer. Staden har en ganska stor järnvägsstation, hotell, postkontor, telegrafstation, ett par banker, ett par apotek, järnvägsaffärer, butiker av olika slag samt två diversaffärer eller departemental stores, nämligen A. R. Colquhoun & Son samt Clerksons Ltd., som just i dagarna ock öppnat en avdelning för järnkvarvaror.

Såga firma och dess ägare C. H. Clerkson har haft en ganska märklig karriär. Han utvandrade från Armenien 1911 samt startade sin första affär i Erwin, Ala., sin andra år 1917 i Swanson, Sakt, där han kom i nära beröring med svenskar. Under sin sista utväg utgav han en nyhets- och annonserings tidning, Swanson Eye-opener. Hans affär härjades av eldsvåda och själv blev han sjuk, men dog fyrtio spottade han i näven och tog nya tag samt startade 1921 sin tredje affär i Broadview. I början hade han endast 83 kunder, men nu har deras antal stigit till 400. Vid ett samtal med Mr. Clerkson förklarade han, att en behålen kundret är den bästa annonsering, under det att en missnöjd är döden för varje affär. Och såklart ligger ju mycket mening. Han säger vidare, att det var en verklig profession att bedriva en minustaffel. Ty där till föredras god psykologisk blick, öakt, urskillning, m. m. Han synes också uppåt-betad sja profession till en verklig konst, i det att hans omstötning det första året var \$2,000 i månaden, och det andra året steg den till \$8,000 i månaden. Vid svenska beträffar, ansåg han dem som sina bästa kunder. Detta visar, att Broadview har stora möjligheter för en driftlig och klok affärsman.

Så kommer jag till de i staden bosatta svenskarna, vilka jag tager i den ordning, som de anlände dit. Alderspappa är då J. P. Wennberg, vilken som förelästör valde knallebyggen, och detta skedde år 1856. Efter att ha levat i det förlorade Västergötaland i 25 år tyckte han, att det ej skulle skada att se sig omkring litet i världen, och 1881 krossade han bollen på sin gamla hembygd i skoglandet Wisconsin, varifrån han 1883 begav sig till det svenska Minnesota. Under sommaren samma år kvistade han upp till Canada och hjälpte C. P. att bygga järnväg, liksom så många andra svenskar. Men till hösten gick han tillbaka till Minnesota och stannade där till 1902.

Då drog honom åter längtan till Canada, och han köpte en halv sektion land utanför Broadview, som han själv brukade till 1911, då han flyttade in till staden. Där bedriver han en godsmakeri- och ett "amnestiforsamling" Minnesota. Wennberg är en lång och ståtlig karl, och hans arstake prydes av ett kraftigt, fyrkan-

MURINE FOR YOUR EYES. Cleanses and Beautifies. Wholesale and Retail. CHICAGO. The Eye Doctor's Eye Care.

eller 1902 med sina föräldrar till Broadview. Han har tre bröder och tre systar, och ledaren är nu bosatt i British Columbia. En av systarna är Mrs. Polson i Northwood. Under 1920 vistades han själv i British Columbia i sju månader. Han har förut arbetat med det sista året har han arbetat för C. P.

År 1920 ingick han äktenskap med en canadiska, och makarna erhöle d. 20 januari en dotter. Samma dag som föddes, spelade Patricia Hockey Club från Regina i Broadview, och de skänkte den nya världsmiddelsborgerinnan en fin silverkopp. Som minne av denna händelse kristnades barnet till Patricia Fera.

Så ha vi gamle Märten Norman, som till hättan är svensk och till hättan norsk, om man tarer i betraktande, att han är född 1851 i Vårdalen i Norge samt 1870 flyttade till Sverige och Offerdal i Jämtland, där han 1879 gifte sig med Brita Esdotter. Hans hustru avled dock 1914 i Percival. Hennes systar är Mrs. Karin Berglund. Makarna hughades med tre dottrar, nämligen Mrs. Arthur Anderson i Broadview, Mrs. Ernest Harvey i Brandon samt Miss Pauline Norman, som sedan 1916 är lärarinna. Miss Paulson genomgick först högskolan i Broadview och sedan normalskolan i Brandon.

Men låtom oss återgå till gamle Märtenes egna äro. År 1893 emigrerade han till Canada och slog sig ned i Stockholm, där hans svägers bodde, som nu dock är död. Hans svägerska, Mrs. Karin Berglund, bor där än. I Stockholm stannade han hos skollärare Nilson samt hjälpte honom att reparera hans hus. Våren 1894 arrenderade han en farm av Westin, och på hösten samma år tog han homestead i Percival. Men han flyttade dit förrän 1896 och stannade där till 1918, då han sköde ut och flyttade till Broadview. Där köpte han tomt samt byggde sitt nuvarande hus, och i Broadview har han ägnat sig åt byggnads- och snickeriarbete. Mr. Norman är en trevlig och gemytlig själ, och vi hade många goda pratstunder under de dagar jag stannade där som hans gäst. Han har varit med om litet av varje. Så var han 1900, då ha bodde i Percival, utsatt för en orkan, som förstörde alltting för honom. Övre våningen av huset blåste av, och vinden tog med sig rubb och stubb. Hagel och regn förstörde all gröda, och även stallet blev orkanens rov. Men påföljande sommar gav naturen honom ersättning i en skörd på över 800 bushel vete, som han fick 50 cents per bushel för, samt omkring 200 bushel havre. Till sist kan jag nämna, att Norman varit presummar på denna tidning sedan 1893.

Wm. Waynart är född 1864 i Askers socken i Närke samt gifte sig 1886 med en flicka från Vingåker. År 1887 utvandrade han till Förenta Staterna samt hamnade först i Philadelphia. Han stannade i Amerika i 16 år samt vistades i det första svenska settlement i Amerika, nämligen i Wilmington, Delaware. Vidare arbetade han och i Maryland, i Minneapolis

soldat, styrde han åter sina steg till Winnipeg, men sommaren 1920 för han till Percival, och året därpå till Broadview, där han nu bedriver en ganska vidlyftig skrädderiverksamhet, och där han gjort sig känd som skicklig skräddare.

Till sist träffade jag i Broadview en mycket vittberedd man i J. A. Anderson, "roadmaster" för C. P. R. Han föddes 1881 i Öland och var i sina unga dagar sjöman. Han arbetade först å en passagerareångare, som gick mellan Stockholm och Haparanda. Sedan han "krossat" många hav och sett många länder. Men i början på år 1904 tröttnade han på det blånande hav samt satte sig snällt och sedigt ner på en farm i McGregor, Man. för att sedan i samma plats börja med arbete vid järnvägssektionen. Redan 1905 flyttade han till sektionen för en i Moore Park, Man. Men sjömansblodet stak kvar, och han måste prova på något nytt, vadan han 1906 köpte skog för Lake of the Woods Grain Co. och 1908 arbetade på farm. Men så gick han åter till sektionen, arbetet och stannade i Arden, Man. samt Bagot, Man. Han tyckte ha haft goda anlag för detta arbete, ty 1915 blev han befordrad till biträdande biträdan som roadmaster i Prairie, och i början på 1917 fick han ytterligare biträdan som roadmaster i Bassano, Alfa. I december samma år resignerade han dock därifrån samt gick till baka som sektionensformän i Portage la Prairie. Där stannade han i tre år, och 1920 flyttades han som roadmaster till Moose Jaw samt därifrån 1922 till Broadview.

Mr. Anderson ingick 1911 äktenskap med Miss Margrit Boyd. Han har en broder i Florida, och hans mor är bosatt i Sverige. Fadern dog 1919. Mr. Anderson är ett annat exempel på hur väl svenskar så sig fram, då det gäller järnvägsarbete. Överallt efter järnvägslinjerna finner man svenskar både som arbetare, sektionensformän, roadmasters etc., och alla nästan utan undantag äro de ansedda som goda arbetare och som pålitligt folk.

Prof. Nelson från Lund, vilken för en tid sedan reste i Canada, skrev i en artikel, vilken vi togo os friheten avtrycka från Sverige-pressen, om detta samt ej förklarar på ett uppriktigt sätt, som de amerikanska kontrakter uttrycker nämligen för en del år sedan på tal om järnvägsbygge: "Giv svensken snus och brännvin, så bygger han en järnväg, om det så voro till b. e." Det är ej den första parten i detta uttalande, som vi vill framhålla, utan den senare, som visar, att det är något riktigt svåra förstås, så behöver Canada svenskar. De besitta arbetsförmågan och den gamla oförskräckthet, som de fått i arv från vikingarna.

Det finnes ävens andra representanter för det svenska folket ut Broadview, nämligen Mrs. Jim Foley, vars flicknamn var Esther Peterson och vars man är anställd å järnvägssektionen. Vidare Mrs. Fred Prex, född Larson, vars man äger en restaurang

Svenska Canada-Tidningen

Printad och publicerad every Thursday by THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., Ltd.

PRENUMERATIONSPRIS: Helt år i förskott \$2.00 Helt år till följande \$1.50

AMBROSISER PÅ BEGRÄNSAD EFTERFRÅGAN. 5 gånger \$1.50

Torsdagen den 9 Augusti, 1923

Flera anledningar göra, att vi denna gång ej haft tid att skriva redaktionsartiklar, vadan denna sida i dag är tämligen tunn redaktionellt.

Till Svenska Canada Tidningens läsare och prenumeranter. Under en sommars vistelse i Winnipeg har undervegs begrundat alla till buds stående tillfällen att studera o. söka förstå mina landsmäns liv, intressen o. tillvaro i detta stora främmande land.

Ingen är för gammal och ingen är för ringa att draga sitt strå till stacken. När du t. ex. läser denna tidning, har du någon åsät, under vilka svårigheter den drar sig fram i sin strävan att vara en förbindelse-länk mellan hembygden och oss?

Summa sammanar av sommarens erfarenhet är emellertid, att canadasvensken i regel för en hård och bistert tillvaro, hänvisad till hårt arbete, många gånger för en ren svältid, om han har hustru och barn att försörja.

Men när man en gång är här, och hur än tillslöperna rama, så återstår dock endast att göra det bästa möjliga av vistelsen och medborgarskapet i detta land.

Ma Svenska Canada Tidningen i stor utsträckning bil den förbindelse-länk emellan den svenska befolkningen i Canada, som räddar från sönderliv men kommer oss att känna den solidaritet, som gör hjärtat varmt, då en biater verklighet hotar att utplåna det bästa vi fört med oss i arv från landet i höga Norden.

Men lika litet som vi kunna helt komma ifrån de nationella sådrag, som stämpla alla folkslag, lika litet

kan vi också komma ifrån det behov av andlig näring, som ligger till grund för svensk kultur, och som slumrar i varje individs själsliv. Det svenska språket, det väljudande vackra svenska språket bör värdas och bevaras och den svenska kulturrens fana bör hållas högt på alla områden, även av oss, som "sökt vår lyckas" utomlands, som fräsen lyder. Det bör gå en väckelse genom canadassvenskarnes leder, när det gäller att tillvarata intresset för vårt fosterland och för våra svenska seder, bruk, och vär kultur. Och denna väckelse bör ske i form av samling kring allt det som är ägnat att sammanhålla och uppbygga svenskheten här i landet.

Var finnes här det sociala intresse och den bildningssträvan, som gjort den svenska arbetarklassens namn berömt ut över världen? — Självt, så att säga, uppfostrad inom svensk arbetarreligiositet och besjälad av klassens sociala intressen och verksamhet, har jag till dato ej mött en enda svensk på de arbetsplatser, jag varit i detta land, som ej blottat en förvånande okunnighet i alla de spörsmål, som höra till arbetarklassens livsförhållanden. — Det finns en grupp, som kämpat och kämpar en hård kamp i detta land för det svenska folkets sammanhållning; för att det svenska språket, det svenska namnet och den svenska kulturen ej skall utplånas i den allmänna förbrödring, som råder i en nation som denna, och dessa män bora ha vår hälsning. Deras kraft är emellertid ej tillräcklig. Nya krafter måste mobiliseras, nytt blod måste tillflödas denna strävan. Var finnes då alla dessa unga, som direkt från svenska godtemplarloger och ungdomsklubbar göra sitt inträde i detta land? Det är dem jag vänder mig till, då det gäller den samling kring allt svenskt i saga, sång och allvar, som kan ge flykt över tillvaron i främmande land. Ha edra intellektuella intressen dömt efter framkomsten till detta land, där jakten efter dollarer hotar att döda allt det vackra, ni har mer av från hemlandets kust? Låt höra av eder! Sänd edra bidrag till denna tidning och säg edra mening om det jag sagt. Låt oss diskutera möjligheterna för samling och samling kring en radikal kultur inom våra leder.

Den svenska nationens historia är som bekant en historia om ett samhälles modersamma kamp för sociala lycka och självständighet under de bistra förhållanden, som kunna sägas vara rådande, då krig och orlog är en nära nog permanent samhällsöfverfästelse. Från århundrade till århundrade, i ständigt upprivande och fördandande krig, har det svenska folket skapat en historia, som måhända varit liknande för den uppskattning av fredens välsignelser, som blivit bestämmande för det sist århundradets politiska kurs.

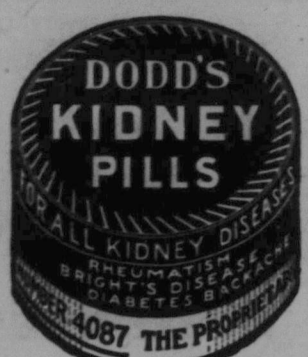
Utän att här osäurera krigens avgörande orsaker, så finns historiskt sett stunder och förhållanden under tiden för det folksamling kring den nationella självständigheten, då kriget varit en nödvändighet för värdnad av uppnådda resultat i samhällsorganisation; för värdnad av hem, kultur och fosterjord. Varje människa är en produkt av sin egen ras' egenskaper, och varje folk hör samman med den natur och det land på jorden, som varit fädernas hemvist sedan urminnes och historiska tider. I detta medvetande, i känslan av samhörighet med sin stam, sitt land och dess natur bottar också den sammanhållning individerna emellan, som skapat det nationella sinnet, som skapat nationer och variationer i världsanshållset allt medvetnare strävan efter en högre kultur och social lycka som människlighetens största uppgift.

Den största av nationalism, som följaktligen också tonar i varje livs känsloliva, kan rätt uppfattad och tolkad bli en källa till glädje och lycka, då den ej förvillas eller missbrukas. För alla tänkande människor står det klart, att alla folk, alla civiliserade raser äga olika, för livets betydelse varierande egenskaper, som äro nödvändiga för den harmoni, vi sträva efter att uppnå inom samhällslivet. En kulturations undergång är det samma som en brusten sträng, en döende ton i den skala, vars fullgoda harmoni betyder kommande släktens livslycka och lycka.

Ordet "nationalism" skorrar emellertid hemskt i de flesta öron. Det ordet är förbundet med folkens världstakt, med krig och förbannelse den civiliserade världen runt. Hansynsvis reaktion, hänsynslös rojalism och en efter envaldism alltid strävande konungatör för alltid sitt bästa att utnyttja den nationella känslan till eget behag och till folks fördärv. Den svenska nationens historia kan bära åtakliga vittnesbörd därom. Ju lägre folkutvecklingen står, ju mindre självbestämmanderätt ett folk har över sina äga samfundliga handlingar, desto större äro också förutsättningar att de öka på ett folks nationella känsloliva. Det svenska folket fick under världskrigets första år genomgå ett vattenprov i detta hänseende. Och vi kunna säga, att det är den svenska demokratis förtjänst, att varit land rik helksinnat ur den kris, som då hotade att kasta oss i kriget på Tysklands sida.

I spesten för den svenska liberalismen stod den gången en man, vars namn alltid kommer att nämnas med vördnad och tacksamhet av Sveriges folk. Den mannen var dåvarande regeringschefen Karl Staff. Krisen bröt upp rågången mellan över- och underklass, och en våldsam kamp mot den Staffska regimen tog sin början från rojalisternas sida. På konungamakten svälde kammen, och med stöd av den byllning från bondklassens sida, övergav den sedan i bondetaget, övergav den sedan i konung Adolf Fredrika dagar intagna passiva och konstitutionella positionen vis a vis de politiska partiförerna, varpå talet om "min flotta och min armé" såg sin återuppsättelse från Karl XII:s dagar. Men lika lätt som en del av bondklassen fallit offer för den nationallistiska hetosen i rojalismens färger, lika omöjligt var det att dupera den organiserade och politiskt skolade arbetarklassen. At detta håll brände rojalismen sina raketer förgäves, och i Branting och arbetarpartiet fick den Staffska regimen den undsättning, som blev avgörande för landets lyckliga öde.

Den rojalistiska agitationen för Sveriges deltagande i kriget hade en för svensk folk förklarande våldsam och aggressiv karaktär. Samtidigt som valdiga summor ofröades för gratispriddning av den reaktionära pressen (knappast ett svenskt hem fanns, dit ej Aftonbladet och Värmdagsbladet hade skickats), genomskorades landet av tusentals agitatorer. Statsministeren överhoppades med hotelbrev, och Uppsalas Nya Tidnings redaktionslokaler stormades. På guidkrogarna sjöngs ständigt Kungasången på gång, afon efter afon, och de ven, som vågade sitta demonstrera sin demokratiske övertygelse! Han bombarderades med glas och flaskor, och vilde uppträden började till ordningen för dagen. Under tiden tog partiet från det liberala partiets en våldsam fart. Den "kulturnärvald" del av överklassen, som före och under år 1911 tillslut sig till det liberala parti, ringo till högern, och Staff såg många av sina ungdomsvänner och, som han trott, politiska fränder försvinna. Tusentals andra av det liberala partiets medlemmar, som ville demonstrativt visa sin tanke angående rojalismens

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdom, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggsårk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller såndas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

SVERIGE OCH DANMARK AVVISA

På folkförbundets sist delegatörssamling framlade lord Robert Cecil en stor plan till krigsinställningens begränsning. I stället för de ekonomiskt tyngande kapprustningarna skulle alla folkförbundets stater sammanluta sig i ett militärt försvarsförbund, vilket skulle giva det land, som anslöt sig till detta, ett betydande säkerhet mot alla angrepp, skriver "Svea".

Sverige ansåg sig icke kunna giva sitt stöd till denna plan, då garantier ansågos alltför osäkra, och nu har Danmark intagit samma ståndpunkt. Den danska folkförbundsdelegationen, bestående av P. Munch, Borgbjerg, Møllersen och Hoig, Andersen, har svarat ett svar, som inte är utan sitt intresse, då det träffar den svaga punkten, både i Cecil's förslag och i folkförbundsorganisationen. Det heter i detta svar bl. a.:

"Uppåtligt man, såsom i det Cecil'ska förslaget, den grundförutsättningen, att avrustning nödvändigtvis betingar säkerhet av annat slag, så har man därmed icke endast i princip erkänt det berättigade i de nuvarande rustningarna, så länge sådan säkerhet av annat slag icke kan uppställas, vilket erkännande, enligt den danska delegationens mening, skulle stå i strid med den uppfattning, som ligger till grund för förbundsförhandlingens art, utan man har därjämte på sätt och vis underkänt betydelsen av och föringrat värdet av de garantibestämmelser, folkförbundsförhandlingens innehåller, och som efter deras innehåll skulle vara tillräckliga för att möjliggöra en effektiv avrustning.

Därtill kommer, att den form av säkerhet, som det nya förslaget avser, nämligen att ett militärt försvarsförbund mellan de olika länderna i samma världsdel, för ett land som Danmark med dess större, läge och övriga förhållanden ger skall till allvarliga invändningar. Den politik, som man från dansk sida fört sedan lång tid tillbaka, och som anses ända viktig för landets oavhängighet, har varit präglad av en sträng neutralitet, som sökt sin internationella trygghet genom en utveckling av de mellanfolkliga rätts- och icke maktfaktorerna.

Faran för att bli inblandad i ytterligare politiska intressekonflikter och stridigheter, som ligga helt utanför Danmarks förmåga och naturliga uppgifter att blanda sig i, kan bli mycket stor, och följdena överskådliga.

Det kan heller inte förnekas, att en ordning med olika grupper av militära försvarsförbund mellan folkförbundets rama kan tänkas innebära från till nya konflikter och intressekonflikter. Även om alla folkförbundsmedlemmarna inträdde i sådana försvarsförbund inom de olika världsdelarna, skulle en dylik ordning ändå dock medföra ett tillbakastående av den eftersträfvade intressegemenskapen mellan samtliga förbundsmedlemmar."

Med denna motivering förklarar sig den danska delegationen emot lord Cecil's plan men framhåller, att vissa delar i densamma äro av stort värde. Särskilt tillstyrker delegationen förslaget om den neutrala 50-kilometerzonen mellan länderna, vilken skulle förebygga "fientligheters plögsliga utbrott".

En sådan zon, som icke förutsätter några garantitraktater, anses sig Danmark obetingat kunna tillstyrka. Det synes detta Danmarks svar vara förtärligt, och det översensamma också med det ståndpunkt, Sverige intagit. Rätts- och icke maktfaktorerna bora göras gällande.

"Världens rikaste reporter" är ej mer. Ty Cornelius A. Vanderbilt, Jr. har blivit tidningsutgivare i Los Angeles, där han startat Illustrated Daily News. Han är nu 25 år gammal och har förvärvat riktiga som politisk reporter. Det har inte gått utan arbete. Men ehuru mångmiljonär och nygift, underkastade han sig, med unga frun som sekretärar, ett dagligt slaveri från kl. 5 middag till kl. 2 på natten. Han behåde sig teatrar, konserter, sociala samkväm för att utbilda sig för sitt valda levnads kall så hälsigt som möjligt. Ett par veckor semester brukade han och hans fru tillbringa på en romantisk ö, som han inköpt i British Columbia.

Vid ett födolmesupplopp i Breslau i Schlesien den 21 juli döddes sju personer och skrådes 15 andra.

Svensk rojalism under krigsåren.

För Svenska Can. Tid. Av Adolf Backman.

Den svenska nationens historia är som bekant en historia om ett samhälles modersamma kamp för social lycka och självständighet under de bistra förhållanden, som kunna sägas vara rådande, då krig och orlog är en nära nog permanent samhällsöfverfästelse. Från århundrade till århundrade, i ständigt upprivande och fördandande krig, har det svenska folket skapat en historia, som måhända varit liknande för den uppskattning av fredens välsignelser, som blivit bestämmande för det sist århundradets politiska kurs.

Utän att här osäurera krigens avgörande orsaker, så finns historiskt sett stunder och förhållanden under tiden för det folksamling kring den nationella självständigheten, då kriget varit en nödvändighet för värdnad av uppnådda resultat i samhällsorganisation; för värdnad av hem, kultur och fosterjord. Varje människa är en produkt av sin egen ras' egenskaper, och varje folk hör samman med den natur och det land på jorden, som varit fädernas hemvist sedan urminnes och historiska tider. I detta medvetande, i känslan av samhörighet med sin stam, sitt land och dess natur bottar också den sammanhållning individerna emellan, som skapat det nationella sinnet, som skapat nationer och variationer i världsanshållset allt medvetnare strävan efter en högre kultur och social lycka som människlighetens största uppgift.

Den största av nationalism, som följaktligen också tonar i varje livs känsloliva, kan rätt uppfattad och tolkad bli en källa till glädje och lycka, då den ej förvillas eller missbrukas. För alla tänkande människor står det klart, att alla folk, alla civiliserade raser äga olika, för livets betydelse varierande egenskaper, som äro nödvändiga för den harmoni, vi sträva efter att uppnå inom samhällslivet. En kulturations undergång är det samma som en brusten sträng, en döende ton i den skala, vars fullgoda harmoni betyder kommande släktens livslycka och lycka.

Ordet "nationalism" skorrar emellertid hemskt i de flesta öron. Det ordet är förbundet med folkens världstakt, med krig och förbannelse den civiliserade världen runt. Hansynsvis reaktion, hänsynslös rojalism och en efter envaldism alltid strävande konungatör för alltid sitt bästa att utnyttja den nationella känslan till eget behag och till folks fördärv. Den svenska nationens historia kan bära åtakliga vittnesbörd därom. Ju lägre folkutvecklingen står, ju mindre självbestämmanderätt ett folk har över sina äga samfundliga handlingar, desto större äro också förutsättningar att de öka på ett folks nationella känsloliva. Det svenska folket fick under världskrigets första år genomgå ett vattenprov i detta hänseende. Och vi kunna säga, att det är den svenska demokratis förtjänst, att varit land rik helksinnat ur den kris, som då hotade att kasta oss i kriget på Tysklands sida.

I spesten för den svenska liberalismen stod den gången en man, vars namn alltid kommer att nämnas med vördnad och tacksamhet av Sveriges folk. Den mannen var dåvarande regeringschefen Karl Staff. Krisen bröt upp rågången mellan över- och underklass, och en våldsam kamp mot den Staffska regimen tog sin början från rojalisternas sida. På konungamakten svälde kammen, och med stöd av den byllning från bondklassens sida, övergav den sedan i bondetaget, övergav den sedan i konung Adolf Fredrika dagar intagna passiva och konstitutionella positionen vis a vis de politiska partiförerna, varpå talet om "min flotta och min armé" såg sin återuppsättelse från Karl XII:s dagar. Men lika lätt som en del av bondklassen fallit offer för den nationallistiska hetosen i rojalismens färger, lika omöjligt var det att dupera den organiserade och politiskt skolade arbetarklassen. At detta håll brände rojalismen sina raketer förgäves, och i Branting och arbetarpartiet fick den Staffska regimen den undsättning, som blev avgörande för landets lyckliga öde.

Den rojalistiska agitationen för Sveriges deltagande i kriget hade en för svensk folk förklarande våldsam och aggressiv karaktär. Samtidigt som valdiga summor ofröades för gratispriddning av den reaktionära pressen (knappast ett svenskt hem fanns, dit ej Aftonbladet och Värmdagsbladet hade skickats), genomskorades landet av tusentals agitatorer. Statsministeren överhoppades med hotelbrev, och Uppsalas Nya Tidnings redaktionslokaler stormades. På guidkrogarna sjöngs ständigt Kungasången på gång, afon efter afon, och de ven, som vågade sitta demonstrera sin demokratiske övertygelse! Han bombarderades med glas och flaskor, och vilde uppträden började till ordningen för dagen. Under tiden tog partiet från det liberala partiets en våldsam fart. Den "kulturnärvald" del av överklassen, som före och under år 1911 tillslut sig till det liberala parti, ringo till högern, och Staff såg många av sina ungdomsvänner och, som han trott, politiska fränder försvinna. Tusentals andra av det liberala partiets medlemmar, som ville demonstrativt visa sin tanke angående rojalismens

ETT KASERI OM KAREK. Det är med kärleken som med vären, den blir aldrig omöden. Hur längtar man inte efter vären, så snart man bara hunnit hinstant jul och det robusta överflödet i källare och skafferier hunnit tunnas av, så att tankar och känslor kunna fungera ordentligt!

Ah, vären! utropar man. Om den bara vore här! Och så är det inte mera än elva månader sedan man senast hade just denna enastående årtid.

Det hjälper föga, att man blir narrad. Det givas, som känt, regniga, snöiga och gråligt kalla vänner, som tävla med den rysligaste senhöst i ruslighet. Men ack, det glömmet man så fort! Fram i februari börjar regelbundet det där suckandet och längandet igen för att fram i maj, någon gång också i juni, övergå till knot och förberärelser mot makter, som inte ha bättre reda på sig än att sända oss is och snö i maj i stället för att i vanlig kristlig ordning avlösa vårens sådant i december-januari.

Pröds på samma sätt med den outgrundliga kärleken. Tusen-och-en ha blivit så bittert narrade på kärlekskonfekten, som de överhuvudtaget är möjligt att bli narrad på något i denna av falskhet överfyllda värld, men likafullt går den tusen-och-andra åstad och försläsk sig — och blir narrad — riktigt skamligt drungen vid måsan — så att han hånger, dränker eller skjuter sig. (Sällan praktiseras mera än en av procedurerna åt gången, men det är väckert så.)

Vad skall man göra vid den saken? Varna folk hjälper ju inte. Och äga dem har man inte rätt till. — tyrrå! "Livet är gå det", heter det, så snart man sätter sådant i fråga. Men det är inte det samma. Livet går alltför hårt. Det slår till döds, och släkt är inte så bra. Man ska äga med förstånd, heter det ju. Livet struntar i det förståndslösa. Det ägar som det har lust till, och stackars den som råkar lita ut därvidlag!

Erik Gustaf Geijer sade något kvickt och betecknande om dans en gång. Dans är en kärlek, påstod han. Riktigt. Och kärleken är nog en ännu kärare död. Nu påstås det ju, att den s. k. jordiska kärleken är något strunt mot den högre. Men ofta kan man göra den iakttagelsen, att folk, som omfattas av hög och renare formen, äro just sådana, som legat i för bindande livet för att få lita av den jordiska varan men misslyckats! Va sa ni nu då?

Det måtte ha varit betydligt trist en gång i tiden, innan kärleken fanns upp — ohyggligt trist. Att tänka sig förhållandena riktigt långt-långt tillbaka, i den s. k. tidens mörk, då — enligt tidskriften Havamal — ej hav, ej sjö fanns ett. Och att tänka sig ett liv utan skymt av makt — utan aning om lycka!

— Britt skriar "Springande Hjerten", där han vaknar tungt i huvudet och olustig i sin provisoriska klippbåla till på. — Är frun där? Hallå, Eva! Är du vakna? Hör du va jag viskar — Eva-må!

Men ingen "Eva" svarar, ty hon existerar inte ännu. På sitt mycket utvecklade och säkert intet vidare vackra utspråk marker mannen någonting om, att det fästa knappar i hans onämlbara värburet skinn, och att han rysligt gärna ville ha sig en rhinocerosgiftig larva.

BLUE RIBBON TEA

Den fina kvaliteten av BLUE RIBBON TE är resultatet av erfarenhet förenat med uppriktig önskan att tillverka bästa möjliga. När nu affärsförhållandena äro mer normala, är kvaliteten av BLUE RIBBON TE bättre än någonsin. FÖRSÖK DET.

gad. Så reser han på sig och fassar vid anblicken av hur gråsligt odamnad trymån är, hur matorna ligga hoptrasslade i en hög invid nattduksbordet, hur Makartsbuketten blivit neddriven från hornhyllan — ja, med ett ord, hur hjärtans otrevligt hans ungarstjället ter sig från nedan allt intill ovan eller vice versa.

Han tar sig om hakan. Orakad! — Ah, det får vara! — Undra ej på honom! Han har ju aldrig i hela sitt orogebundna s. k. liv blivit uppmuntrad med en enda rakopus! Det struntar han i. (Så förtällen, tänk!) Ack, ingen urskogens förtjusande lilla Annette eller Fredrique har någonsin mött honom med en beundrande eller uppmuntrande blick...

Ack ja! Det var våldigt synd om mannen den där tiden. Men dess bättre förekom ju inte han heller, utan bara kaos — bara kaos, tänk! Ja, och "kaos" det är varken kvinna eller man det, allra minst kvinna. Men det kom en dag, och sedan kom det både två och tre dagar. Fram på lördagsettermiddagen den första ordentliga veckan passade Mästaren på medan mannen låg ut i trädgården och njöt sin middag, såstela, och öppnade hans sida, d. v. s. hans plänbok, samt tog därur några tusenlappar. — Resten känner man: det dröjde inte länge, förän Eva kom, minnsann! Och så var det färdigt!

Hur litet, hur outsigligt litet har inte värden förändrat sig sedan dess! Försök att stå där bygd, tafadt och med två tomma händer, och det härsklar, att du får stå där i åratall — ensam. Svaka på både våra och prosa, tala om "dina redliga avsikter", om din snälla mor och din goda far, och om vilket vackert, sött barn du var, när du var liten!

Det hjälper inte ett dugg. Men gör bara som i tidernas början. Ta ett sidorev, eller närmare angivet den anställning, som komma så tidigt till Nordamerikas nordkust, att de hade tillfälle erfara, att när socker förde kom till de trakterna, var det motbjudande för inbyggarna längs hela denna kuststräcka på ej mindre n. tusen mil. När man bjuder också några bra och givande grepp utanpå sidan!

Så var bara inte dum och oftra någon onödig tid på suckan och kvidan, släkt är Eder lika nyttigt. — Industri och kommunikationer utvecklas. Flygmaskiner ta immerbaddloven av skottkärror och stendrogar. Radion börjar avlösa den samhällsinstitution, som man känner under namn av skvalterbyttor. Det elektriska ljuset har för några år sedan distanserat portblossen, liksom säkerstendstieckorna flintan och eldstålet etc. med mera.

Men kärleken ha de inte fått bukt med ännu. Familjer bildas alltjämt på vanligt sätt, och inte på något artificioellt vis. Storken har sin givna mission. Skall det så förbli? frågar man sig.

Eller skola kemi, elektricitet och flintskallig professorvisdom hitta på nåt kuckeliku, så det hela blir en fråga om att trycka på några knappar, när mannens inkomster stigit så pass, att han får råd att hålla sig med småttningar?

I stället för att trycka kissar! Och att trycka den älskade till — sidoreven. Tja... vem vet! Det där med knapparna blir nog mera — hur ska jag säga — kultiverad!

Men Gud så tråkigt! Och stackars kåsörer en gång, när den upptäckningen är utexperimenterad! Ell Norrbo.

Diaptyt över en brunn ledde två kvinnor i Good Exchange, Cass Co., Texas, vars Minard Terry och hennes svägerska, Mrs Norman Terry, att utkämpa en duell på pistol. Mrs Minard Terry sköt första skottet och bommade. Den andra mannen svarade med ett skott, som dödade Mrs Terry på fläcken.

Kvicktänkt. A: Ni är ju gottlänning, inte sant? B: Nej! A: Då är ni finländare. B: Nej! A: Dalkari då? B: Inte det heller. A: Ni är kanske skåning då? B: Det stämmer. A: Ja det tänkte jag mig genast.

En Trogen Rådgivare och Verklig Skatt är RÄDDNING-ANKARET. Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, bords läsas av både barn och vuxna. Den är av värd för folk som ämna gifva sig, eller som leva i olyckligt äktenskap. Den beskriver vida alla könsjukdomar, de företräktliga följdena av ungdomsnytt, såsom svaghet, nervositet, insomna, massvaghet, ofruktsamhet, missnäsaväkt o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna uppväkas! Detta oaktbara, överskriftliga verk, 250 sidor, lämnas vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 25c).

M. A. Ericus Medical Institute. Inskorporerat 1880 i enlighet med kongresslagen för undertryckandet av tvångsköpet. Var god skicka Svenska Canada-Tidningen.

NEW WINDSOR HOTEL Prince Albert, Sask. Rum \$1.00 per dag. Endast några steg övr Central Ave, snygga rum och gott bemötande. Publikens helhetstid är vår strävan. Ny ägare. W. H. LOWRY

Svensk farmare. Önskar korrespondens med en kvinna i 30-35 års åldern i och för tankuety. Adress: F. J. oo Svenska Canada-Tidningen, 325 Logan Ave, Winnipeg.

FOLK SOM INTE TYCKER OM SOCKER. Man antagar allmänt, skriver Vilhelm Stenfast i sina eskimåskritningar, att alla människor tycka om socker. Faktum är, att smaken för socker åtminstone ej hos alla är medfödd. Trots detta löva i Föreuta Staterna ännu hundratals valfångare samt en del missionärer, som komma så tidigt till Nordamerikas nordkust, att de hade tillfälle erfara, att när socker förde kom till de trakterna, var det motbjudande för inbyggarna längs hela denna kuststräcka på ej mindre n. tusen mil. När man bjuder också några bra och givande grepp utanpå sidan!

ETT MISSFÖRSTÅND. En friländer, vars samvete var belastat med stölden av en gås, gick i kyrkan för att där under bifreden bekänna sin förbrötelse. Prästen höll en sträng straffpredikan för honom, så att mannen blev återgårdad och erbjöd den stulna gåsen åt biktfadern. — Hur kan du våga att erbjuda mig en stulen gås! utropade biktfadern förtörd. Bär den genast tillbaka till ägaren! — Ers höghet, svarade syndaren. Jag har redan erbjöd honom gåsen, men han vill inte ha den själv. Därpå gick själfhänder hem för att erfara, att det var hans fetaste gås, som var stulen.

Utveckling. Kalle Lagerbom, som haft semester, välkomnas vid återkomsten av sina kamrater vid verket. Nr 1: "Kors vad du lagt på hullet Jag tror vi få kalla dej för Karl den jocke!" Nr 2: "Ja, men så skaller han har blivit! Det passar bättre att kalla honom Karl den skallige!" Nr 3: "Då slår vi ihop det och säger Karl den tjockskallige då."

Järnhälen.

Av Jack London
En roman om miljonernas
makt

(Forts. fr. föreg nr.)
"Säg mig", sade jag, "då ni undertrycker era personliga känslor till förmån för de yrkesmässiga, kan inte detta betraktas som en sorts andlig styrning?"
Jag fick inte svar. Överste Ingram hade helt åsatt sig sig själv och slagit omkull en palm vid sin brödstor-
tadskylta.

Därnäst försökte jag med tidsningar. Jag skrev en lugn, sanad, lidelsefri framställning angående Jacksons fall. Jag gjorde icke den minsta anklagelse mot de män, med vilka jag talat, icke heller nämnde jag dem. Jag återgav endast sakens fakta, de många år Jackson arbetat vid fabriken, hans bemödande att rädda maskinen från skada och den därav följande olyckshändelsen, hans nerverande och lyckliga och starmade behållighet. De tre dagliga tidsningarna skickade tillhaka min artikel och likaså gjorde de två veckotidskrifterna.

Jag sökte upp Percy Layton. Han hade universitetsexamen, hade gått in vid pressen och var nu reporter vid en av de tre tidsningarna. Han skratade då jag frågade honom om anledningen, varför tidsningarna ej ville ta in något om Jackson och hans sak.
"Redaktionspolitiskt", sade han. "Vi ha rakt ingenting med den saken att göra. Det är redaktörrens sak."

"Men varför är det politiskt?" frågade jag.
"Vi stå alla på bolagens sida", svarade han. "Om ni också betaltade an-
nonser för er artikel skulle ni inte kunna få in den i någon tidning. Om någon försökte smugla in den skulle den föras till stans. Ni skulle inte ens få in den om ni betalade tio gånger annonspriset."

"Nå, men vilken är er egen politik?" frågade jag. "Det ser ut som om ert åläggande skulle vara att fördriva sanningen på era arbetsgivares kommando, vilka i sin tur äro underordnade bolagen?"
"Det har jag ingenting att göra med", svarade han och såg för ett ögonblick orolig ut, men hans min klarnade på nytt, då han fortsatte: "Jag håller mitt samvete fritt. Naturligtvis finns det en hel hög vedervärdigheter i det dagliga arbetet. Men det hör ju till jobbet", förklarade han poliskt.

"Ni tänker väl också själva en dag sitta som redaktörer och utöva politik?"
"Till dess hinner jag nog bli gravd", svarade han.
"Efter som ni ännu inte är det, så tala om för mig vad ni tänker om tidsningspolitiken?"
"Jag bryr mig inte om att tänka alls", svarade han hastigt. "Man får inte hoppa över skacklarna, om man skall lyckas som journalist. Så mycket har jag i alla fall lärt mig."

Den unge mannen nickade snusfult.
"Men förstår er inte på leken. När sluter är gott är allting gott, ser ni?"
"En behaglig önskan", mumlade jag, men mitt hjärta svad för hans ungdom, och jag kände att jag äro-
måste skriva högt eller brista ut i tårar.

Jag började genomskåda rutan av det samhälle, var jag hittills hade le-
vat, och då såg på de fruktansvärda realiteterna, som gömde sig där inunder. Det tycktes existera en tyast samman-
svärning mot Jackson, och jag kände en viss sympati för den lille jäm-
rande advokaten, som så utan all framgång hade kämpat för hans sak.
Men denna tyast sammansvärjning tycktes vara vitt utbredd. Den gällde ej endast Jackson, utan var enda arbetare som blev skadad och lem-
lastad i fabriker. Och som den gällde alla arbetare i dessa fabriker, varför då ej också alla som arbete-
de i alla övriga fabriker och verkstä-
der? Gällde icke detta hela den in-
dustriella världen?

Och om det förhöll sig så, då var hela samhället en lögn. Jag ryggade tillbaka för de resultat, vartill jag kom. Det var allt för försäkrad till för att vara sant. Men Jackson — och hans arm — och biudet som stänkt på att ge mannen något slags hjälp. Jag fick höra, att ingen behövde be-
svära sig med att blanda sig i deras sociala förhållanden. Då jag helt enkelt bad dem att bistå Jackson, svarade de rent ut nej. Det mest förvånansvärda var, att de uttalade sin vägran i nästan alldeles samma ord-
garne i Sierra-fabriken. Men jag lyckades ej uppröra deras känslor, som jag gjort det med deras under-
ordnade. Jag upptäckte, att de hade en moral överlägsen det övriga sam-
hällets. Jag skulle kunna kalla det den aristokratiska eller överlägsna

moralen.* De talade mycket vidlyftigt om politik med rättvisa. Till mig talade de på ett beskyddande och faderligt sätt, i anseende till min ungdom och erfarenhet. De voro absolut övertygade om att deras uppförande var det enda rätta. Det var ej fråga om annat, det kunde ej diskuteras. De voro också övertygade om att de voro samhällets räddare, och att det var de, som skapade många människors lycka. Och de gjorde patetiska skildringar över de lidanden, den arbetande klassen skulle ha att utstå, om ej de, allena i sin omtänksamhet, skaffade den det arbete den behövde.

Aterkommen från besöken hos dessa höga herrar, träffade jag Ernest, för vilken jag redogjorde för mina senaste erfarenheter. Han betraktade mig roadt, under det han sade:
"Nå, det är präktigt. Ni börjar att själva gräva upp sanningen. Detta är era egna erfarenheter, och de äro riktiga. Ingen inom det industriella maskineriet är en fri man, utom kapitalisterna, och de äro det heller inte, om ni vill förlita inkonsekvensen. Som ni ser, äro de där herrarna absolut övertygade om att allt vad de göra är riktigt. Och det är ju det absurdeste av allting. De äro så bundna av sin mänskliga natur, att de ej kunna göra någonting utan att tro, att det är rätt. De måste ha reaktion för sina handlingar."

"Då de önska göra något i affärs-
väg, måste de vänta, till dess det i deras hjärnor uppstår en religiös, etisk, vetenskaplig eller filosofisk uppfattning om att saken är riktig. Och så gå de åstad och göra det, okunniga om den mänskliga svagheten, att önskningsen är fader till tanken. Det gör alldeles detsamma, vad det är de önska åvägbringa, sanktionen kommer alltid. De äro ytliga kasualister. De kunna till och med överge sig om att något gott kan komma av att göra orätt. Ett av de behagliga axtonen de skapat sig är, att de i kloksket och öglighet äro överlägsna den övriga mänskligheten. Därifrån kommer deras övertygelse, att det är de, som böra omhysteria den övriga mänskligheten uppehåll. De ha också återupplivat teorien om kongungars gudomliga rätt — kungar inom affärsvärlden i detta fall."

"Svagheter i deras intressen ligger däri, att de uteslutande äro affärsmän. De äro inte filosofer. Inte heller biologer eller sociologer. Om de vore det, skulle naturligtvis allt vara borta. En affärsmän, som på samma gång vore biolog eller sociolog, skulle tillnärmelsevis veta, vad som böra göras för mänskligheten. Men så fort det ej gäller snarbart affärer, äro dessa män totalt okunniga. De känna endast till sina affärer. De känna varken människorna eller samhället, och likväl upphäva de sig själva till domare över miljoner hundraende människors öde. Historien skall en dag komma med ett skrämdande skrat på deras bekostnad."

Jag var inte det minsta förvånad, sedan jag uttrytt tankar med Mrs. Wickson och Mrs. Pertonwalthe. De tillhörde societeten och bodde i palats. De hade många hem på olika ställen i landet, i bergen, vid sjöarna, vid havet. De betjänades av en hel armé av tjänstemän, och deras sociala förpliktelser voro rent av förbryllande. De beskyddade universiteterna och kyrkorna, och prästerna så gott som byssta stötte under deras fötter. De voro mäktiga kvinnor dessa båda, uteslutande för sina pengars skull. De ägde också stora maskiner och andra saker, vilket jag skulle kunna ha på-
räknat om jag varit en författare.

De efterträdde sina män och talade som de vitt och brett om politiken och om de rikas ansvar och förpliktelser. De leddes av samma moral, som behärskades deras män — näm-
ligen den moral, som omfattades av deras klass — och de yttrade fraser, som de själva icke förstod.

Också blevo de irriterade, när jag talade med dem om Jackson och då jag förklarade mig över, att de ej tänkt på att ge mannen något slags hjälp. Jag fick höra, att ingen behövde be-
svära sig med att blanda sig i deras sociala förhållanden. Då jag helt enkelt bad dem att bistå Jackson, svarade de rent ut nej. Det mest förvånansvärda var, att de uttalade sin vägran i nästan alldeles samma ord-
garne i Sierra-fabriken. Men jag lyckades ej uppröra deras känslor, som jag gjort det med deras under-
ordnade. Jag upptäckte, att de hade en moral överlägsen det övriga sam-
hällets. Jag skulle kunna kalla det den aristokratiska eller överlägsna

MAKES PERFECT BREAD

de, genom att ge understöd vid olycksbändelser, uppmanar folk att skada sig själva vid maskinerna."
Och dessa två kvinnor voro fullkomligt uppriktiga. Men de voro genomträngda av den övertygelsen, att deras klass såväl som de själva voro överlägsna den övriga mänskligheten. I sin egen klassarom hade de sanktion för varje handling, de företog sig. När jag lämnade Mrs. Perton-
walthes stora hus, blickade jag tillbaka på det och påminde mig Ernest ord, att de liksom alla de övriga också voro bundna vid det stora maskineriet, men att de voro bundna så, att de sutto på toppen av det.

FILOMATERNA

Ernest kom ofta till vårt hem. Men det var icke endast min far och diskussionsvänner till middagen, som drog honom till oss. Redan nu smickrade jag mig med att jag hade någon del i orsaken till hans besök, och det droj-
de ej länge, innan jag kunde konstatera, att jag haft rätt i min förmaning. Ty aldrig har det funnits en såkär skåns som Ernest Everhard. Hans blick och hans handtryck hade blivit ännu fastare och stadigare, om något sådant var möjligt, och den fråga, som ända från början legat i hans ögon, hade blivit än mera ljuda.
Det intryck jag fått av honom första gången vid träffades, hade ej varit gynnamt. Därpå hade jag känt mig dragen till honom. Sedan hade jag erfart harm och ovilja mot honom, då han så häftigt angrep min klass och mig själv. När jag sedan sett, att vad han yttrat ej var enkelt förtal utan överensstämmelse med sanningen, drogs jag på nytt till honom. Han blev mitt orakel. Han hade avslöjat samhällets verkliga ansikte och givit mig en inblick i verkligheten, som var lika fasanfull som den var sann.

Som jag redan har sagt, har det aldrig funnits en sådan ålskare som han. Ingen av flicka har kunnat leva i en universitetsstad, till dess hon fyllt tjugutvå, som ej haft några erfarenheter i fråga om kärlek. Skäglösa kandidater, prästliga professorer och fotbollsspelande hjältar hade gjort mig sin lär. Men ingen av dem hade talat till mig om kärlek så som han. Innan jag visste det, var jag omsluten av hans armar. Hans läppar vilade mot mina, innan jag kunde protestera eller göra något motstånd. Inom hans armar hade det varit följt att komma med någon sorts konventionell flickvärldighet. Han, frände aldrig. Han tog mig helt enkelt med storm. Han slog armarna omkring mig och kysste mig och tog för givet, att vi skulle gifva oss. Den saken diskuterades aldrig. Det enda, som talades om — och det blev fört separat — var när det skulle ske.

Något dylikt hade då aldrig hänt förr, det var nästan överkligt. Men det överensstämde med Ernestns sanningssag, och jag anförtrödde mitt liv däråt. Och det skänkte mig lycka. Under dessa två kärleks första dagar kände jag likväl ofta fruktan för framtiden, när jag tänkte på hans häftiga och stormande kärleksförklaring. Men detta visade sig vara en onödig fruktan. Inga älskade följde honom till en bättre och ömmer make. Denna blandning av ömhet och häftighet hade sin motsvarighet i den blandning av tafatt och säkerhet, som utmärkte hans sätt. A, den där anstrykning av tafatt! Han övervann den aldrig, och den var för-
tjusande. Hans sätt att röra sig i vår salong påminde mig om en försiktig bulldogg i en porcelinsbutik."

Det var vid denna tid, som mitt sista tvivel, huruvida jag verkligen älskade honom — det måste ha varit ett mera undermedvetet tvivel — försvann. Det var på Filomatklubben — en härlig kväll, där Ernest kämpade mot fienden i dess egen sky. Filomatklubben var den mest utsökta församling på Stillhavskusten. Den var

** I augustinummer av tidskriften Outlook för 1904 skildras de omständigheter, varvid en man mistade sin arm, vars detaljer fullkomligt överensstämde med dem Avls Everhard skildrad i fallet Jackson.
** På den tiden var det ännu brukligt att fylla sina rum med allehanda prydnadsföremål. Man hade ännu ej upptäckt konstens att leva enkelt. Rummen liknade museer, och det fördrades ett oerhört arbete för att hålla dem dammfria, vilket trots allt arbetar var omöjligt.

stiftad av miss Brentwood, en oerhört rik gammal fröken, och den ersatte henne make, barn och förärorelse.
Klubbens medlemmar voro de förmögaste i samhället och de allra självsäkraste av dem. Vetenskapen var ävnlades representerad för att ge det hela en mera intellektuell anstrykning.
Filomaterna hade ingen egen klubblokal. Den var lste en av den sortens klubbbar. En gång i månaden samlades medlemmarna i någon av deras hem för att åhöra en föreläsning. Föreläsarna voro vanligen, fastän icke alltid, avfärdade. Om en kemist i New York gjorde en ny upptäckt angående t. ex. radium, betalade filomaterna hans resa tvärs över kontinenten och gävo honom naturligtvis desutom ett förtärligt honorar för den tid han förlorat. På samma sätt förhöll det sig med någon hemkommen upptäcktsresande från någon av polerna eller den senaste litterära eller artistiska stjärnan. Inga besök tilläts av klubbmedlemmarna, då det var filomaternas besök, att ingens av deras diskussioner skulle få någon pressen. Härigenom kunde framstående statsmän — och det hade givits sådana tillfällen — känna sig fullt fria att uttala sina innersta åsikter.

Jag breder nu ut framför mig ett skrynkligt brev, som Ernest skrev till mig för tjugo år sedan, och jag skriver av följande därur:
"Din far är medlem av Filomatklubben, varför du också bör få gå dit. Kom därför nästa tisdag kväll. Jag lovar, att du då skall få ett minne för livet. Under dina senaste drabbningar har du inte lyckats åstadkomma någon rörelse hos världens herrar. Om du kommer om tisdag, så skall jag ruska om dem ordentligt för din räkning. Jag skall komma dem att morra som ulvar. Du vända dig genast emot deras moral. Då denna sätts i fråga, bli de bara än mer lugna och överlägsna. Men jag skall vända mig mot deras penningår. Det kommer att uppkä-
ma dem till roten av deras primitiva känslor. Om du kan komma, så skall du i en nådostans, men jag skulle vilja se dig, som morrar och slåss över ett ben. Jag lovar dig ett imponerande skådespel och en ökad insikt i odjurens natur."

"De ha inbjudit mig i avsikt att sitta mig i stycken. Det är miss Brentwoods idé. Hon gav mig en ganska klumpig vind om saken, då hon inbjöd mig. Hon har givit dem dylika underhållningar förr. De äro mycket roade av att låta fredliga och snälla reformatorer uppträda för sig. Miss Brentwood tror, att jag är så skall som en kattunge och lika lugn och godmodig som en kossa. Jag tror, att de inte, att jag gjorde allt, som stod i min förmåga att bibringa henne detta intryck. Hon var tydligen en smula osäker till en början, innan hon upptäckte min härmiska natur. Jag kommer att få ett vackert arvode — tvåhundrafemti dollar — som ett tillkommer en man, vilken, trots sin radikalism, en gång var kandidat vid ett guvernörsval. Jag måste klä mig i frack; det sade hon åt mig. Jag har aldrig fört varit utstyrd på det viset. Jag antar, att jag kan få hyra en kostad, om jag skulle göra mer än så för något att få ruska om filomaterna."

Klubben samlades nämnta dag hos Pertonwalthes. Extra stora hade blivit uppställda i den stora salongen, och det måste ha varit omkring tvåhundra filomater, som slogo sig ned för att lyssna till Ernest. De voro samhällets spetsar i ordets fulla bemärkelse. Jag roade mig i mitt stilla sinne med att räkna ut hur stora summor de representerade, och de gingo då gott upp till hundratals miljoner dollars. Ägarne tillhörde inte de lätt-jettulla utan voro affärsmän, som togo en livlig del i industriellt och politiskt arbete.

(Forts.)

Södra Sverige.

under extastiska förhållanden faran för sinnessjukdom är överhängande. På landsvägen mellan Marieholm o. Norra Skrävlinge hände natten till den 28 juni en motorcykelolycka, varvid en bygmästare N. Löfgren döddes. Motorcykeln var försedd med sidovagn, i vilken satt ingenjör W. Bengtsson från Teckomatorp. Denne erhöi en del skador. Hur olyckan inträffat, är icke utrett. Då Bengtsson icke kunnat lämna några uppgifter. Den omkomne var i 40-årsåldern och efterlämnar hustru och två barn.

Det dyrtid 200-årsminne. Söndagen den 23 juni 1723 kände ett mycket starkt skakvader över Hofva. Folket var samlat till gudstjänst, och dåvarande kyrkoherden Sven Tidenius höll just på att döpa ett barn. En öronbeövande knall hördes — åskan slog ned i kyrkan och anställda en fruktansvärd förorelse. 15 personer blevo ögenblickligen dödade och 14 andra mer eller mindre skadade. Muren vid västra gaveln ramlade ned och fönstren krossades. Att kyrkoherde Tidenius ej fattade, vad knallen innebar, förstår man däruv, att han i förtroendet ropade: "Vem är så öglig, attig, att han skuter här i kyrkan!" Idrottsspelet i Göteborg har redan visat, att man i Sverige äger flera nya förmågor, vilka man med en viss tillförsikt kan bygga på vid kommande världstävlingar. Första delen av spelets allmänna idrottstävlingar avslutades den 4 juli. Omkring 3,000 personer åsago tävlingarna. Resultaten blevo: Häcklöpnin, 100 meter, final Kasten, Tyskland, 15,5 sek. Tross-

bach, Tyskland, 15,5 sek. Pettersson, Sverige, 15,8 sek. Löpnin, 200 meter final: Carr, Australien, 21,9 sek. Houben, Tyskland, 22,3 sek. Drising, Finland, 22,5 sek. Individuell löpnin 3000 meter final: E. Wide, Sverige, 8,34 (nytt världsrekord), Katz, Finland, 8,34. Tala, Finland, 8,427. Laglöpnin 3000 meter, final: Sverige, 10 poäng. Finland, 11 poäng. Spjutkastning, final, bästa hand: Saarieto, Finland, 62,67 meter. Ekqvist, Finland, 60,765. Klumborg, Estland, 60,39. Spjutkastning, final, sammanlagt: Saarieto, Finland, 110,19. Ekqvist, Finland, 106,835. Blomqvist, Sverige, 104,86. Vid idrottsspelet har Charles Hoff, Norge, utom tävlan i stavhopp, uppnått 4,20 meter. Stafettlöpnin, 1,600 meter: Finland, 3,193 sek. Tyskland 3,205, Sverige, 3,207. Stavhopp, final Hoff, Norge, 4 meter. Pettersson, Danmark, 3,80. Withoff, Estland, 3,60. Föreläsningarna på nu: Sverige 55 p., Finland 48, Tyskland 47, Ungern 6, Australien 5, Norge 5, Holland 3, Danmark 2, Estland 2, Lettland 1. Vid pristodelningen efter allmänna idrottstävlingarna tilldelades kongungens hederspris för bästa prestation E. Wide, Sverige, och generalkonsul Sahlin hederspris för bästa svenska prestation R. Johansson, Sverige. Tennisutövningarna om nordiska pokalen avslutades med matcher mellan Sverige och Danmark. I första matchen segrade hr Ulrich, Danmark, över hr Lindqvist, Sverige, med 6-4, 5-7, 1-6, 6-2.

Göteborgsspelets andra dag ådrog sig finalen 1,100 meters löpnin stort intresse. Houben, Tyskland, segrade med ett lopp på 11 sek., närmast följde av australiern Carr; 10,900 m. vann av Rastas, Finland, 31,427; höjdhopp av Gaspar, Ungern, 183 cm. Tredje, femte och sjätte man voro svenskar. Kulstötning, final, bästa hand E. Nilsson, Sverige, 13,89 m. Sammanlagt B. Jansson, Sverige, 26,025 m. (13,88 + 12,14) och E. Nilsson, Sverige, 25, 58 1/2 m. (13,89 + 11, 695). Släggkastning, Lind, Sverige, 48,354 m. Även andra, tredje och femte platserna be-
tjades av svenskar. Avslutningsdagen för allmänna idrottens höfdingur gav den största behållningen. Vid segrade nämligen i 3,000 m. loppet med en tid av 8,30,4 mot Zanders förra världsrekord på 8,33,1. Tävligen kallade även laglöpnin, där Sverige tack vare Eklöfs charmant löpnin segrade över Finland. I stavhopp segrade normannen Hoff med 4 m. 20 cm. — Som många väntat, segrade australiern Carr på 200 meter, därmed tagande en ståtlig revansch på Houben, Tyskland, för nederlaget på 100 meter. I stafetten 4x1,000 meter vann Finland på den goda tiden av 2,193, under det att Tyskland, som i största delen av loppet hade ledningen, fick nöja sig med en andraplatsring på 3,295. Genom att vi nu icke längre förfoga över en Cacka Christiernson, kunde Sverige icke göra sig gällande i häcklöpnin. Det rådde under hela loppet icke något tvivel om att tyskarna skulle segra. Då då våra ypperliga representanter tog genast ledningen och utkämpade sinsemellan en hård strid, som slutade med 15,5 sek. Tiden blev så fin som 15,5, vilket vittnar om tyskarnas energi på detta område. 100 meter fritt simstöt för herrar, final: 1) Orrar Tvede, Malmö, 1,04; 2) Arne Borg, Stockholm, 1,04; 3) H. Henrik Leisip, 1,05.2. Raka hopp för damer, final: 1) Grete Adler, Wien, 100 m. 1,495 m. 200 meters brostäm för herrar, final: E. Rademacher, Maastricht, 2,557. I löpnin på 1,500 meter segrade Vide på en tid av 3 m. 57 sek. Vilen, Finland, segrade på 400 meter med en tid av 49 sek., till stor besvikelse för Sveriges Engstrand, som kom 3-10 sek. Efter i diskus segrade även en finne Nyttmaa med 84,95 m. och med båda händer med 84,95 m. Trestegshopp tog finnen Tuulos med 15,39 m. I stafett 400 m. segrade Finland, med Sverige som tvåa. I viktlyftning segrade Sköld med 10,61 m., följd av Lind och Svensson som tvåa och trea.

Pågård av huvudvärk. Herr A. Dombröski i Hemmetad, N. Y., skriver: "I fem år plågades jag av huvudvärk, vilken varken läkare eller mediciner kunde bota. Sedan jag börjat använda dr. Peters Kurko, har jag varit befriad från denna plåga." Detta enastående örtpreparat har en underbar inverkan på nervsystemet. Är ej en apotekmedicin. Tillskriv Dr. Peter Fahmy & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. Levereras tillfritt i Canada.

Inga sällskapstanger. — Vad tycker fru Andersson om direktör Palmgrens fru?
— Jag har aldrig träffat en sådan tråkig människa i mitt liv. Hon kan bara prata om taylor, böcker, musik och sånt där och intresserar sig inte ett dugg för, vad som händer i beaktanskapetsretsen.

Behöves inte. När innanförsturen någon gång på 1800-talets mitt uppfunnos, begärde prästen i Vingåker att dylika skulle insättas i prästgården. Kyrkosamman sade emellertid nej. Då förklarade prästen att han själv skulle beställa inmanföret, men att han skulle ta dem sejt när han flyttade.

Då hov en bonde upp sin röst och sade: — Dit prästen kommer när han flyttar behövs då inga innanförsturer. Gynna våra annonser.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homestead land etc, etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

STORARTAD KYRKREFORM PLANERAS.

Skall Ryssland erhålla en protestantisk kyrka som efterträdare till den grekisk-ortodoxa.

(Ur Vostkusten.)

I betraktande av de mörka skildringar som fortfarande inkomma från soviet-Ryssland om ett anarliknande politiskt tillstånd samt ett socialt kaos trotsande varje beskrivning, från vilket allt religiöst inflytande vore avsakat, är det ett nöje att kunna anse de allmänna idrottens höfdingur för den största behållningen. Vid segrade nämligen i 3,000 m. loppet med en tid av 8,30,4 mot Zanders förra världsrekord på 8,33,1. Tävligen kallade även laglöpnin, där Sverige tack vare Eklöfs charmant löpnin segrade över Finland. I stavhopp segrade normannen Hoff med 4 m. 20 cm. — Som många väntat, segrade australiern Carr på 200 meter, därmed tagande en ståtlig revansch på Houben, Tyskland, för nederlaget på 100 meter. I stafetten 4x1,000 meter vann Finland på den goda tiden av 2,193, under det att Tyskland, som i största delen av loppet hade ledningen, fick nöja sig med en andraplatsring på 3,295. Genom att vi nu icke längre förfoga över en Cacka Christiernson, kunde Sverige icke göra sig gällande i häcklöpnin. Det rådde under hela loppet icke något tvivel om att tyskarna skulle segra. Då då våra ypperliga representanter tog genast ledningen och utkämpade sinsemellan en hård strid, som slutade med 15,5 sek. Tiden blev så fin som 15,5, vilket vittnar om tyskarnas energi på detta område. 100 meter fritt simstöt för herrar, final: 1) Orrar Tvede, Malmö, 1,04; 2) Arne Borg, Stockholm, 1,04; 3) H. Henrik Leisip, 1,05.2. Raka hopp för damer, final: 1) Grete Adler, Wien, 100 m. 1,495 m. 200 meters brostäm för herrar, final: E. Rademacher, Maastricht, 2,557. I löpnin på 1,500 meter segrade Vide på en tid av 3 m. 57 sek. Vilen, Finland, segrade på 400 meter med en tid av 49 sek., till stor besvikelse för Sveriges Engstrand, som kom 3-10 sek. Efter i diskus segrade även en finne Nyttmaa med 84,95 m. och med båda händer med 84,95 m. Trestegshopp tog finnen Tuulos med 15,39 m. I stafett 400 m. segrade Finland, med Sverige som tvåa. I viktlyftning segrade Sköld med 10,61 m., följd av Lind och Svensson som tvåa och trea.

I enlighet med rapporterna från metodistbiskopen Edgar Blake samt utgivaren av den ansedda religiösa tidskriften Ziona Herald, dr L. O. Hartman, vilka båda närvaro vid kongressen, givas följande uppgifter om be-
sluten vid densamma. Konferensen hade sammankallats på initiativ av den nu för högfrärdert arresterade och åtalade ryske patriarken Tikhon. Den var en i ordets sanna mening verkliga representativ församling av alla de olika partierna och fraktionerna i den grekiska kyrkan och hade ombuden blivit valda fullkomligt fritt av distriktkonventioner, till vilka delegaterna lika fritt blivit utsedda av de resp. kyrkliga församlingarna, vilkas samtliga medlemmar över 18 år tillerkänts val- och rösträtt. Sovietmyndigheterna hade på intet sätt in-
drat konferensen själv eller valen till densamma. Överhuvudtaget som regel följer soviet enligt förenämnda personers vittnesbörd principen att ej befatta sig med det religiösa livet samt den kyrkliga vetenskapen, så vida inga försök göras att attackera sovietadministrationen."

Alla religiösa beklännare som lämna soviet i fred, få själva vara i fred, påstå biskop Blake och dr Hartman. Som de mest märkliga besluten från kongressen anteckna vi följande: Patriarkatet avskaffades samt ersattes med en exekutiv komité, vald av folket självt, samt ansvarig till detsamma. Kyrkan kommer att skiljas från staten. Helgon- och relikyrkans skaffas, liksom celibatet. Predikan, förbjuden under czar-regimen, skulle åter införas och viktigast av allt ett grundligt undervisningsystem med erforderliga skolor för de andliga utbildning.

Kommunistpartiets anti-religiösa plattform underkändes och social rättvisa mot arbetarklassen upptäcktes som ett av kyrkans programnummer. Om sina intryck från Moskva be-
rättar biskop Blake att stort intresse för religiös verksamhet förefinnes. En dag bevästade han ett religiöst möte, vid vilket 10,000 åhörare närvaro. Soviet som politisk institution ansåg biskopen förkastlig, då denna regim i själva verket är ett diktatorvalde. Men han berömde soviet för dess sociala mål och strävanden att upplyta massorna ur tusenårigt andligt mörker.

Stutligen förtjänar det att annoteras, att biskop Blake och dr Hartman förbundne sig att under följande tre år tillhandahålla de ryska kyrkliga organisationerna för undervisningsändamål \$5,900. Skall en protestantisk kyrka verkligen växa upp i det andligt mörka Ryssland på spillorens av den ortodoxa kyrkan? Ja, så ser det ut. Utom måtte utsigterna icke vara vis-
sa sig vara tomma hägringar.

*) Vi låsa ju i det oändliga i tidsningspressen om bolsjevikernas religionsförhållande, och att all religionsutövning i Ryssland förbjöds. Vi tilläto oss för någon tid sedan, att på

Skandinavisk Tandläkare.

DR. PHILIP A. ECKMAN

TÄNDERNAS VÅRD får icke summeras, om vi önskar behålla eller goda hälsa. Det har bevisats, att alla tvärs sjukdomar komma av dåliga eller förorennade tänder. — Jag står med nöje till er tjänst och vill ge er alla råd jag kan och vill under-
söka er utom kostnads gratis.
Tänder utdrags smärtfritt.
OBS! — NY LOKAL.
DR. PHILIP A. ECKMAN
254 Sterling Bank Bldg.
Härbet Portage & Smith, Winnipeg.
Kontor: 401 Boyd Building, Tel.: 2374
Bostad: 48 Alloway Ave., Tel.: 23128

DR. M. B. HALLDORSON

SPECIALIST I LUNGSJUKDOMAR

Kontor: 1111 11th St. W., 2:00 till 6:00 p.m.

Dr. S. C. Peterson

SPECIALIST I Hud-, Käns-, Urin- och Venereiska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontor: 10 f.m.—8 a.m.
Telefon: A 4168

DR. BRANDSON

LAKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmor från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Dr. T. Glen Hamilton

LAKARE
810—218 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

NORSK TANDLAKARE

Dr. H.B. NESS, D.D.S., L.D.S.
Graduerad från Minnesota Universitet.
414 EMPIRE BLOCK
(First & Jasper)
EDMONTON

SKANDINAVISK ADVOKAT

O. C. BONESS, B.A.
BARRISTER & SOLICITOR
106 Adams Bldg., Edmonton, Alta.

peka att så är för förhållandet, utan att religionsfrihet var rådande. Vi ha därför från vissa håll uppburet kländer, och då vi i denna artikel, vilken ej alls är skriven var sig av en bolsjevikbeundrade eleyen religionsför-
följare, finna ännu ett bekräftande å vad vi sagt, kunna vi ej underlåta att påpeka detsamma. Red.

För utrymmes skull. Det var kväll och lilla Elsa stod vid fönstret och tittade upp till månen.
— Om det verkligen finns en gubbe i månen, sade hon, tycker jag det är synd om honom.
— Varför det? frågade hennes mamma.
— Ja, för tänk, så hjulbent han måtte vara.

Tala ej sanning — i onödan. Tidsningar skulle ju alltid vara sanningsenliga, men en redaktör i Kansas, som föresatte sig att alltid tala sanning, kom på sjukhuset, och hans polkar försöka att få ut tidsningen sådan den blir. Följande är ungefär innehållet i tidsningens nummer veckan före redaktörens hastigt främde opasslighet:
"Giftermål ingicks förra lördagen mellan miss Sylvia Rhode och James Cassemann. Bruden är en vnslig småstadflicka, som icke vet mera om kokning än en hare och aldrig har hjälpt sin mor i hela den dagars tid i hela sitt liv. Hon är ingen skönsket och går som en anka. Brudgummen är en av dessa moderna f. d. dagdrömmare, som levat på sina förlärdar-
tids, och som icke duger till mycket i alla fall. Det blir nog svårt för dem att bo tillsammans länge.

NEW YORK DIREKT TILL SVERIGE
 på nio dygn

SVENSKA AMERIKA LINJEN
 (SVENSKARNES EGEN LINJE)
 Direkt passagerstrafik
NEW YORK o. GÖTEBORG
 med lufthäls, bekväma ångare.
 INGA PASS FÖRDRAS

För svenskfödda canadensiska medborgare som resa till Sverige med Svenska Amerikanska Linjens ångare Medborgarbesked med fotografi samt Linjens identitetsbrev är nödvändigt. Beskr. upplysningar hos närmaste agent.

Från New York Från Göteborg:
 16 AUG. STOCKHOLM 23 JULI
 30 AUG. KUNGSÖLUND 11 AUG.
 3 SEPT. DROTNINGHOLM 21 AUG.
 20 SEPT. STOCKHOLM 1 SEPT.
 29 SEPT. DROTNINGHOLM 15 SEPT.
 11 OKT. KUNGSÖLUND 22 SEPT.
 25 OKT. STOCKHOLM 6 OKT.
 1 NOV. DROTNINGHOLM 13 OKT.

Försumma ej att besöka
GÖTEBORGS-UTSTÄLLNINGEN
 innan den stänges den 30 Sept.

Beställ biljetter nu, medan goda platser
 ännu är tillgängliga. Besök utställningen
 till närmaste agent eller till
Svensk American Line
 NEW-YORK, 21-24 STATE STREET
 eller
P. M. Dahl S.S. Agency
 325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

SCANDINAVIAN-AMERICAN
 Till Sverige
 KRISTIANIA
 och KOPENHAMN

Avgå från New York:
 Fredrik VIII 14 Aug.
 Oscar II 23 Aug.
 United States 6 Sept.
 Hellig Olav 13 Sept.
 Fredrik VIII 25 Sept.
 Gövertströmfärden på alla klasser. Utmärkt köst. Skipperskötaren spelar dagligen och biograf förvisas i alla klasser.

Amerika-Biljetter
 från Sverige utfärdas till alla platser i Canada. Man hänvänder sig till närmaste lokalagent eller till
Scandinavian-American Line
 123 So. 3rd Street, Minneapolis eller
P. M. Dahls Steamship Agency
 325 Logan Ave., Wpg. Man.

Den Norska Amerika-Linjens
 Ångare avgår från New York:
 Bergensfjord Aug. 10
 Stavangerfjord Aug. 25
 Bergensfjord Sept. 15
 Beställ biljetter till eller från Sverige hos
HOBE & CO.
 319 2nd Ave., So., Minneapolis, eller Linnens andra kontor, 22 Whitehall Street - New York
 109 N. Dearborn Street - Chicago
 708 Third Ave. - Seattle
 681 Market Street, San Francisco - Calif.
 Eller
P. M. DAHL S.S. AGENCY
 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

C. H. NILSON
 Dam- och herrskräddare.
 Största skandinaviska skrädderifabrik.
 208 Logan Ave.
 Andra dörren från Main St. Winnipeg, Man.
 Telefon A-7021

O. BRANDT
 Största skandinaviska SKOMAKERIFABRIK
 313 Logan Ave.
 "Cripple-Shoes" tillverkas på beställning.

EMIL LÖVENDAHN
 Svensk ursmakare
 Expert reparation av klockor.
 Ordern från landsorten expedieras omsorgsfullt.
 100 Talbot Ave., Elmwood Winnipeg, Man.

Privat tel. Sk. 5736; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., LL.B.
 Jurist, Solicitor, etc.
 Nr. 3 Home Investment Bldg.

NATURSKÖNA ROUNDLAKE!
 Tillfälle att bada, fiska och utöva idrott. Lämpligt för "campers" samt goda hotellackommodationer. Moderata priser. Tillskriv
BIRD POINT
 PHILLIPS & VANWAT, ÅGARE.
 Stockholm, Ssak.

NORDEN (Inc.)
 Skiftas 1920
 Mötet tredje onsdagen i varje månad & Scott Memorial Hall, kl. 8 e. m.
 Sekreterare: J. A. Gustafson, 285 Logan Ave., Tel. A-7821.
 Finanssekreterare: Alexia Cristenson, 184 Scotia St., Winnipeg.
 Sjuk-ordförande: Alfred Oslin, 345 Chalmers Ave., Tel. St. J. 3973.

VASA ORDEN
 Logen No. 259 "Strindberg"
 Mötet 1:a och 3:a fredagen i varje månad & Scott Memorial Hall, kl. 8:15 afton.
 Sekr.: A. W. Hammarstedt, 258 Fountain St., Tel. 5648.
 Finanssekreterare: P. Holmberg, 1810 Midway Ave., Tel. N6828.
 Sjukkommissarie: Lars Mattson, Bostad: 225 Union Ave., Tel. J4815.

Logen Framtidens Hopp No. 1
 I. O. G. T.
 413 LOGAN AVENUE
 Mötet första och tredje onsdagen i månaden.
 Besök möten! Alla behövs i arbetet. L. D. - Mrs. O. Emma Rasmussen, 78 Doyle St., Tel. A 2886.

Logen GODA AVSikten
 No. 3 i Kenora, Ont., håller sina ordinarie möten första och tredje onsdagen varje månad, kl. 8 e. m. & Good Templars Hallen, Lakeside. En vaken och aktiv loge. Omväxlande program. Kom och bliv medlem!
 Alb. Noréus, L. D.

WINNIPEG
 Föreningen Norden avhåller sitt ordinarie möte nästa onsdagskväll kl. 8 e. m. på vanlig plats.
 Bland nykomna svenskar kunna vi anteckna Gösta Janson och Gösta Boman från Järpen, Sverige. Mr Boman är en systerson till Mrs Gunda Lindberg, Elmwood.
 Logen Framtidens hopp har sitt nästa ord. Igenom den 15 augusti hos Mr Alf. Egnell, Alexander ave., mitt emot Laura st. Alla medlemmar uppmanas närvara. Var god iakttag den ombytta lokalen!

Kyrkorna.
MÖTESKALENDER.
 Sv. luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain street. Carl A. Anderson, past. 372 Logan Tel. A7104.
 Söndagar: Högmäss kl. 10:30 fm. Söndagskola kl. 12 m. Aftonsång kl. 7 em.
 Varje fredagskväll kl. 8 kyrövning. Varje tisdags kväll, Junior körens övning.
 Första tisdagen i månaden kyrkostyrelsemöte.
 Sista onsdagen i månaden mansföreningsmöte.
 Andra onsdagen i månaden, söndagskolläroremöte.
 Första och tredje torsdagsaftonen i månaden Präfjäroreningsmöte.
 Andra torsdagsaftonen i månaden, ungdomsföreningsmöte.
 Första torsdagen i månaden kvinnoföreningsmöte.
 Kyrövning på fredagskvällen kl. 8. Alla medlemmar ombjudas till denna sista. Nästa söndags gudstjänst och söndagskola enligt möteskalendern.
 Nästa vecka, Präfjäroreningsmöte på torsdagskvällen kl. 8 på inbjudan av miss Esther Nelson, 213 Banerman ave. Alla medlemmar och väntar hälsas välkomna till detta möte.

Canada-Nyheter
 Den blivande bruden miss Anna Eklund i Percival, Sask., blev den 29 juli värd för ett överraskande av sitt 30-tal vänner med anledning av sitt förestående bröllop. Miss Eklund förädlades med en hel mängd presenter. Däretill att man supé och drack kaffe. Miss Eklund är dotter till vår välbekände landsman Nils Eklund, och hon skall i dararna resa till Detroit, Mich. för att där förena sig med sin blivande make, vars namn är Tom McIntyre. Vi gratulerar!
 Vid ett möte, som den 3 denes hölls i skollokalen i Northwood, Sask., och vilket sammankallats av herr Remidav på uppdrag av komiteer vid midsommarfesten vid Round Lake, valdes till komiteer för Northwood herr Nat. Johnson, John G. Johnson och Alfred Rask. För att inte missförstånd skall uppstå, meddela vi, att herr John G. Johnson är densamme som Lunde. Sålunda ha nu alla de fyra kolonierna i Dubuc, Stockholm, Percival och Northwood sina komiteer valda, och så höstkräddarna är över, få vi väl höra från dem.
 (Från vår landsman Leonard Wreede, Wadena, ha vi mottagit följande intressanta skildring över hur den påbörjade Järnvägens Tuffnell-Tisdale genomkorsar Wadendistriktet, som skärigen är av stort intresse för de som själva äro landägare i distriktet eller ämna bli det.)

UTTRAKNING.
 Modern: - Varför åter du inte upp ditt äpple, Stig?
 Stig: - Nej, jag skall vänta tills Pelle Karlsson kommer här förbi. Äppeln smaka mycket bättre, när det är någon som ser på, när man åter dem.

Till Svenska Canada Tidningens läsare:
 Angbetsnytt. Direktör G. Hillner Lundbeck, chef för Svenska Amerika Linjen i Förenta Staterna och Canada, avreste den 4 augusti med linjens ångare Drottningholm på sin årliga affärs- och rekreationsresa till Europa. Han åtföljes av sin fru, och efter ett par veckors vistelse i Sverige, där direktör Lundbeck kommer att överlägga med bolagets styrelse rörande linjens ledning och programmet för nästa arbetsår, fortsätter färden till Tyskland, Schweiz, Frankrike, England etc. Under uppehållet i England besökte Newcastle-upon-Tyne, där det för Svenska Amerika Linjens räkning under byggnad varande motorfartyget "Gripsholm" - Skandinavien största och snabbaste samt världens första motordrivna transatlantiska passagerarfartyg - inspekteras. Gripsholm beräknas bli färdig att inläsas på ruten Göteborg-New York på hösten nästa år. Bland övriga passagerare på Drottningholm märkas kapten och fru A. P. Lindén, som ämna företaga en rundresa genom Europa, mme Katherine Tingley, överhuvudet för Teosofiska samfundet, vilken med en svit av åtta personer kommer att stanna en tid i Sverige; mr Gustaf Sundelius, sekreterare i Svenska handelskammaren i New York, som far hem till Sverige på semester och kommer att närvara vid sin fru, operasångerskan Sundelius', debut vid kungl. operan i september; mr Eric Landgren, representant i U. S. för de förenade svenska tändsticksfabrikerna m. fl.

Det är troligen av intresse för tidningens läsare att få en sanningsenlig uppgift om denna hanbyggnad. Utgångspunkten är Tuffnell, och går linjen i nordvästlig riktning till söder om Fishing Lake, genom mr Charles Petersons farm, fortsätter över Charles Hultins, går sedan nordöst om Gust Lees och N. P. Nelsons land intill Wadena stad, 80 rod ost om guvernementsstaten.

Genom Wadena går linjen på östra sidan om elektriska kraftstationen några rod väst om pastor Meyers och Ekelsons residens, fortsätter sedan mellan högskolan och hospitalet förbi mrs Ole Johnsons residens; korsar sedan Main street och lämnar Wadena i nordvästlig riktning över Frank Heibergs farm, går sydväst om Arvid Andersons lin på Walter Frains. På nästa kvart SW 5-35-13 svänger banan från nordvästlig till rak nordlig riktning genom range 13 W 2, följer västra sidan av Leonard Wreedes och Arvid Johnsons farmar över Gottfrid Johnsons land samt fortsätter i nästan nordlig riktning på ost om P. J. Håkansons land, Arvid Andersons och John Olsons land, följer sedan västra sidan om mrs Guosens, om Nels Guloleus farmar, upp till L. Cavallis, varefter banan följer Cavallis på västra sidan över Taylor Lindströms farm, går sedan in på skolländ en halv mil väster om Goodtemplarhuset. Möjligen blir här stöd.

Sedan fortsätter banan till väst om Alfred Ruds, Charles Nelsons farm, korsar Bengt Nelsons farm på östra sidan, fortsätter sedan in på SW 14 5-36-13 W 2nd 13-13; här genomskär den nya linjen mycket osäkt kompartiment, och här är rum för många skandnaver. Järnvägen går en halv mil väst om den skandinaviska kyrkan, ost om Clarence Eriksons, Erik Mathloms och Otto Nilsons farmar, korsar Ole Strömbergers farm på östra sidan, går väst om Månsons och Magnus Johnsons farmar, över Tom Benson Johnsons farm in till township 37-13. Banan genomskär här mycket osäkt C. P. R.-land. Här blir den andra stationen norr om Wadena. Genom detta township går banan litet mer åt öst, omkring en mil, den går väst om Carl Rustads farm, rätt över Alfred Larsons farm, var den är så näst, att den går rätt över brunnen. Banan lämnar detta township på den NW 14-33, sedan in över Tp. 38-13, varefter den får nästan rakt nordväst, om Rustad Brothers, Carl Karlsons och Smiths farmar, på ost om Vestbys och Axel Andersons land upp till Bernhard Andersons farm, varefter banan genomskär genom stora vetekårer, som troligen hade givit 50 bushel på acern i höst. På section 28 i detta Tp. blir troligen den tredje stationen norr om Wadena. Här finns endast några få kvarter land till salu, emedan nästan allt land var fritt eller homesteadland.

Den nya järnvägen svänger nu i till riktning över Tp. 39-13, som är nästan utslutande skandnaviskt. Här finns möjligen några fria homesteads kvar, även en god del kompartiment osäkt. I norra delen av detta Tp. blir den fjärde stationen norr om Wadena. Banan går sedan in i 40-13, varefter den svänger på nordväst. Här finnes ännu mycket fritt homesteadland. Även i det township, som är väster om detta, finnes fritt land; av kompaniänd finnas endast några kvarter Hudson Bay-land, som kan köpas. Störparten av landet här är skogbevuxet, en del av landet är ådäkt, men det tages nu upp fort ändä. Den nya järnvägen svänger nu i till riktning över Tp. 39-13, som är nästan utslutande skandnaviskt. Här finns möjligen några fria homesteads kvar, även en god del kompartiment osäkt. I norra delen av detta Tp. blir den fjärde stationen norr om Wadena. Banan går sedan in i 40-13, varefter den svänger på nordväst. Här finnes ännu mycket fritt homesteadland. Även i det township, som är väster om detta, finnes fritt land; av kompaniänd finnas endast några kvarter Hudson Bay-land, som kan köpas. Störparten av landet här är skogbevuxet, en del av landet är ådäkt, men det tages nu upp fort ändä. Den nya järnvägen svänger nu i till riktning över Tp. 39-13, som är nästan utslutande skandnaviskt. Här finns möjligen några fria homesteads kvar, även en god del kompartiment osäkt. I norra delen av detta Tp. blir den fjärde stationen norr om Wadena. Banan går sedan in i 40-13, varefter den svänger på nordväst. Här finnes ännu mycket fritt homesteadland. Även i det township, som är väster om detta, finnes fritt land; av kompaniänd finnas endast några kvarter Hudson Bay-land, som kan köpas. Störparten av landet här är skogbevuxet, en del av landet är ådäkt, men det tages nu upp fort ändä.

UPPE I detta distrikt tillstötter en järnväg under byggnad, C. P. R., som går över C. N. R. vid Melfort, förutom en C. P. R.-linje från Prince Albert. Sedan denna linje har blivit sammanslagna till en, fortsätter vägen men svänger mer på ost nordöstlig riktning väster om Le Pas och håller sig sedan väster om den gamla H. B.-banan genom de nya malmfälten ut till Hudson Bay vid Fort Churchill. Högaaktningfullt,
 Leonard Wreede.

EN SORGLIG ERFARENHET
 Gjorde den 8 juli vår landsman Otto Benson, vilken från skogstrakterna anlände till Portland, med \$1,800 på fickan i avsikt att köpa biljet till Sverige för att där å en gång, efter 54 år, återse hembygden. Under några års tid hade han arbetat och släpat för att kunna företaga detta efterträngda besök. Vid ankomsten till Portland tog han in på International Hotel, och han gjorde där bekantkap med ett par unga flickor, som tydligen följt reda på att han hade en större sedelbunt på fickan. De bjödo honom på några glas whisky, troligen av sällrare kvalitet, och det drojde icke länge förrän skilmarna nått sitt mål. Då Benson shent på förmiddagen följande dag vaknade upp från rusets verkningar, voro alla hans pengar försvunna, och även hans nya vackra klocka, och så sina två bekantingar kunde han icke finna ett spår. Den gamle svensken har nu fått återgå till det dagliga knogandet och släpet, och Sverigeresan har fått uppskjutas på obestämt tid.

UTTRAKNING.
 Modern: - Varför åter du inte upp ditt äpple, Stig?
 Stig: - Nej, jag skall vänta tills Pelle Karlsson kommer här förbi. Äppeln smaka mycket bättre, när det är någon som ser på, när man åter dem.

Till Svenska Canada Tidningens läsare:
 Angbetsnytt. Direktör G. Hillner Lundbeck, chef för Svenska Amerika Linjen i Förenta Staterna och Canada, avreste den 4 augusti med linjens ångare Drottningholm på sin årliga affärs- och rekreationsresa till Europa. Han åtföljes av sin fru, och efter ett par veckors vistelse i Sverige, där direktör Lundbeck kommer att överlägga med bolagets styrelse rörande linjens ledning och programmet för nästa arbetsår, fortsätter färden till Tyskland, Schweiz, Frankrike, England etc. Under uppehållet i England besökte Newcastle-upon-Tyne, där det för Svenska Amerika Linjens räkning under byggnad varande motorfartyget "Gripsholm" - Skandinavien största och snabbaste samt världens första motordrivna transatlantiska passagerarfartyg - inspekteras. Gripsholm beräknas bli färdig att inläsas på ruten Göteborg-New York på hösten nästa år. Bland övriga passagerare på Drottningholm märkas kapten och fru A. P. Lindén, som ämna företaga en rundresa genom Europa, mme Katherine Tingley, överhuvudet för Teosofiska samfundet, vilken med en svit av åtta personer kommer att stanna en tid i Sverige; mr Gustaf Sundelius, sekreterare i Svenska handelskammaren i New York, som far hem till Sverige på semester och kommer att närvara vid sin fru, operasångerskan Sundelius', debut vid kungl. operan i september; mr Eric Landgren, representant i U. S. för de förenade svenska tändsticksfabrikerna m. fl.

Jugufemärfäst i Svea
 och ungdomskonvent i Wetaskiwin samt jugufemärfäst.
 En stor skara besökande från när och fjärran samlades till Sveaförsamlingens kyrka 29 maj ryddat från Wetaskiwin för att tillsammans med församlingen glädjas på denna högtidsdag den 7 juli 1923.

Församlingen fräste 25-årsfest och ville glädjas över Guds ledning och hjälp under de flydda 25 åren av församlingens existens. Den hälsning, som mötte ögat, när man inträdde i kyrkan, "Allt hittills har Herren hjälpt," visade, att församlingen ville ge Gud äran för alla, kyrkan var högtidligt pryd. Pastor Alexander hälsade alla välkomna och tillkännagivande om högtiden.

Ett gott program bestående av sång och musik av församlingens sångkor utgjordes, samt flera andra sång och musikstycken. Tre små flickor från Calgary sjöng vackert.
 Pastor Nordström från Calgary, pastor Grönberg från Camrose och pastor Lindgren från Czar höll högtids-tal på svenska, varvid man på ett gripande sätt påminde om Herrens ledning under de gångna 25 åren. Under det första talade på engelska. Det var en skön högtidsund, och alla voro nog glada över tillfället att få närvara i Herrens tempel.

Mr Charley Johnson talade om vårt svenska arv och om olika erfarenheter av dem som först voro med i församlingen samt redogjorde för hur många av chartermedlemmarna som voro döda eller bortflyttade, och huru många ännu tillhörde församlingen.
 Mr Save talade om pionärens erfarenheter, då de först kommo till Alberta.
 Efter högtidens slut i kyrkan samlades man vid församlingens nya prästgård, och så serverades en riklig måltid ute i det gröna av de snälla fruntimrarna, som visat god omtanke och påkostat mycket arbete för att på detta frikostiga sätt mottaga så många vid det dukade bordet. På kvällen hölls även tal i kyrkan, och så skildes man för att följande dag komma till Wetaskiwin, där ungdomskonventet och jugufemärfäst skulle hållas.
 På söndags förmiddagen den 8 juli 1923 samlades man i Sv. ev. luth. kyrkan i Wetaskiwin för att påbörja det fjärde ungdomskonventet av Albertadistriktet. Mötet tog sin början kl. halv elva. Trots det att ett ymnigt regn fallit kvällen förut och vådarna voro svåra, samlades dock mycket folk, och delegater och andra besökande voro närvarande för att tillsammans med Wetaskiwinförsamlingen sv. luth. ungdomsförenings medlemmar och såsom församlingens och ungdomsförenings gäster deltaga vid detta högtidliga tillfälle.

Mötet börjades med en högtidlig gudstjänst och Herrens heliga nattvard. Man ville tänka Herren och höra hans ord; man ville möta den dyre Frälsaren Herren Jesus Kristus vid hans heliga bord, där han på ett särskilt sätt vill bjuda sina dyrt älskade lärjungar att komma sig mycket nära, på det att han själv måtte få göra sig såsom det brodet, som nedkommit av himmelen för att giva världen liv, på det han måtte få giva i, med och under brodet och vinet sin sanna lekamen och blod.
 Pastor Grönberg från Camrose höll på ett mycket gripande sätt skrift-tal över Fil. 3:12; där han visade, huru de som behövde såsom hungarna och törstande självar äta och dricka vid Herrens bord, fingo komma för att få vad Herren där ville giva. Många kommo till Herrens bord.

Pastor Nordström från Calgary höll högmässpredikan över söndagens evangelium, och vi fingo höra Herrens ord tydligt och klart framställt till upplyselse och styrka. Så var mötet börjat på ett för oss kristna dyrbart sätt.
 Efter gudstjänsten samlades man i en för tillfället anskaffad sal till gemensam middag, där de snälla fruntimrarna hade dukat ett långt bord, som dignade av välsmakande rätter, och där man fick, sedan Herrens välsignelse nedkallats, rikligt mottaga av de välsmakande rätterna.
 Sedan middagen var överstånden en man fött samräcka med vänner från när och fjärran, samlades man åter i kyrkan för att få lyssna till det program, som vår kära ungdom hade anordnat. Programmet för ungdomskonventet var:
 1. Song, Congregation, Ps. 28: 1-3.
 2. Bible Reading and Prayer, Rev. Grönberg, Camrose.
 3. Song, Wetaskiwin Choir, "Kommen till mig."
 4. Recitation, Clarence Wassberg, Wetaskiwin, Alta.
 5. Piano Solo, "Robbins Return" Marion Lundell, Wetaskiwin.
 6. Recitation, Richard Wassberg, Wetaskiwin.
 7. Song, "Jesus, som min själ har kär," Wetaskiwin Choir.
 8. Tal, Axel Eriksson, Czar, Alta.
 9. Viola Solo, Miss Condey, Wetaskiwin.
 10. Recitation, Marjory Graham, Edburg, Alta.
 11. Viola Duo, Mrs Condey and Brockfield.
 12. Vocal Solo, Mrs. Linn, Wetaskiwin.
 13. Recitation, Martha Page, Czar.
 14. Song, Choir, Wetaskiwin.
 15. Piano Solo, "Woodland Echoes," by Wynneau, Miss Nordström, Calgary.
 16. Piano Duo, Mrs. Condey and Atkinson, Wetaskiwin.
 17. Recitation, Margrette Heiner, Fridhem, Alta.
 18. Tal, Rev. Johanson, Sylvan Lake, Alta.
 19. Recitation, Ernest Wassberg, Wetaskiwin.
 20. Tal, "The Great Teacher," Miss Nordström, Calgary.
 21. Song, Violet and Janet Nordström and Bengt Peterson, Calgary, Alta. Välsignelse.

NEDSATTA PRISER PÅ FORSKOTTSBETALDA BILJETTER
CUNARD och ANCHOR-DONALDSON LINJERNA
 Gör iniet minsta - köp biljetter för edra vänner och släktingar i det gamla landet, eller närvar vid den stora utställningen i Göteborg. Tillförsäkra er om det bästa utbud högre kostnad. Köp edra biljetter hos de gamla pålitliga CUNARD & ANCHOR-DONALDSON LINJERNA, så välkända för de skandinaviska folken. Våra kontor i Sverige och alla europeiska länder skola gärna hjälpa er eller edra vänner.
 Vårt departement för utländska remisser kan överföra alla pengar ni önskar sända till släktingar till lägsta kurs - säker, pålitlig och prompt betalning.
 Tillskriv oss för fullständig upplysning beträffande exkursioner till Sverige eller överförande av pengar.
 Tillskriv oss för fullständig upplysning beträffande exkursioner till Sverige eller överförande av pengar.
Cunard & Anchor-Donaldson Linjerna
 270 Main Street Winnipeg, Man.

LB HAIR TONIC
 VARFÖR VÅRA SKALLIGT?
 Använd L. B. Hair Tonic 20 till 30 dagar och Ni ser genast nyttan av detta härmiddel.
 Det gör att håret växer.
 Säljes i apotek eller av
 L. B. HAIR TONIC CO.
 52 Adelaide St. Winnipeg.

sen av ordföranden Rev. Lindgren. Sång av församlingen.
 Det var med ett stort nöje som man fick lyssna till vad vår ungdom här utförde, och då man tänker på de val av stycken, som ungdomen gjort, kunde man ej annat än innerligt glädjas och tänka på vilken stort makt en kristen ungdom är, då den låter sig av Gud leda.
 Vi vilja lyckönska vår ungdom för den framgång den haft i utförandet av programmet. Så vilja vi även tacka dem alla och säga: Fortsätt med det goda arbetet!
 På kvällen hölls följande program med anledning av församlingens 25-årsdag:
 Sång, 154. Bibelläsning och bön av ordf. Rev. Lindgren, Czar. Sång, 303. Tal av följande pastorer: Nordström, Grönberg, Alexander och Johanson. Avslutning med bön och välsignelse av ordf. pastor Lindgren. Sång, 166. Måndagen den 9 juli kl. 3 e. m. hölls affärsmöte. Sång 152 och Ps. 111 hälsades bön av ordf. Delegater närvarande voro: miss Nordström och mr Person, Calgary; mr Sigfrid Benson och miss Olivia Benson, Upland; Mrs Strandberg, Olive; mr M. Graham, Meeting Creek; mr Forslund och mr John Wassburg, Wetaskiwin mr Otto Johnson, Svea, Twin Creek; Miss Nelson och miss Heiner, Fridhem; miss M. Grönberg och miss A. Grönberg, Wilhelmina; miss Agatha Grönberg, Kingman; mr Albin Wallin och miss Martha Finman, Immanuel, Czar. Följande ämbetsmän invaldes för 1923-4: President, Rev. Grönberg, Camrose; vice pres., Axel Eriksson, (Czar) Hughtenden; sek., miss E. Nordström, Calgary; kassör, mr Astor Strandberg, Olive.
 Efter affärsmötets slut tackade pastor Grönberg Wetaskiwinförsamlingen för dess gästvänlighet. Pastor Nordström avslutade med bön, och så sjöngs psalmen 500 gemensamt.
 Man hade under hela tiden av mötet rikligt undfignats med mat och vänligt inbjudits till olika hem, för vilket vi känna oss mycket tacksamma.
 Det var meningen, att man skulle haft en utflykt till Pigeon Lake eller någon annan sjö eller skogspark, men på grund av regnet blev ej detta av.
 Vi vilja tacka Gud för vad vi fingo mottaga vid detta möte. Så vilja vi tacka alla för den osparade möda, som de nedlade för att göra vår vistelse angenäm och givande.
 Till sist ville vi säga: Låt alla våra församlingar, som ännu ej börjat att hava ungdomsföreningar, börja sådana och låta sin ungdom samlas för att utveckla de gåvor, som Gud givit, och på kristlig grund uppbygga varandra och utveckla sina gåvor till gemensam upplyselse, och då årskonventet hålles, sända sina delegater till detta möte. Låt oss alla hjälpa åt att föra det goda verket framåt, och söka få så många med oss som möjligt. Låt oss söka uppmuntra varandra, att så många som möjligt med villigt hjärta måtte komma med.
 O, vilken syn, om all vår ungdom som en man ville tråda i vår dyre Herres tjänst och som en glad och lycklig kämpahär ville använda sina gåvor för Guds rikets befrämjande och säga ett bestämt nej, då röster kalla, som vilja locka vår ungdom till det låga, det snuskiga, det syndiga och själafördärvande, men ett bestämt och tydligt ja, då goda röster kalla till deltagande i det ädla, det sanna, det som är ägnat att göra vår ungdom till en god, kraftig, stark och glad ungdom. Välsignen.
 Axel E. Eriksson, Hughtenden, Alberta, Canada.
 På uppdrag av ordföranden.

Kapten Ehrhardt, en av ledarne i den monarkistiska kontrarevolutionen under Kapp, rymde natten till den 12 juli ur fängelset i Leipzig och fördes den 21 av en mänchestudent, löjtnant Liebig, i automobil över gränset till Ungern. Furstinnan Margareta von Hohenlohe-Oehringen har åtalats för att ha hjälpt kapten Ehrhardt att rymma.

40,000 Acres Land
 måste säljas i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, C.N.R. -Edmonton Co.-C.P.R. och H.B. land, 8 till 20 års avbetalningsvillkor. \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största svenska settlement i Canada.
LEONARD WREDE
 Box 51, Wadena, Sask. CANADA

Skandinavisk Färg- och Tvättrening
 Färdigare, finare dräkter och hushållsartiklar färgas och rengöras. Fullständig uppsättning av modär maskiner. Särskild Mail Order avdelning. Skriv på svenska eller engelska.
DUBOIS LIMITED
 B. J. LINDAL, Mgr.
 Phone A 3763 278 Margrave St. W. Man.

JACKSON BROS.
 Specialt uppmärksamma postordera. Juvelerar- och Guldsmedaffär. UR- och JUVELREPARATIONER.
 9962 Jasper Ave., East Tel. 1747, Edmonton, Alta.

R. DRYSDALE
 NOTARY PUBLIC
 Conveyancing, Insurance Farm Lands, etc.
 DUBUC SASK.

EFTERFRÅGAN
 Om Nils Viktor Johanson från Bollnäs, Nederlunda, Sverige, som till N. O. Johanson därsmammastades, ser detta, eller om någon känner hans vistelseort, var god meddela detta till hans syster, miss Anna K. Johanson, General Delivery, Winnipeg, Man., eller denna tidnings redaktion, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

EFTERFRÅGAN
 Carl Johan Ström (Tengerström), 31 år gammal. Han lämnade Winnipeg 1916, där hans föräldrar bo. Han reste då till Saskatchewan, till Regina-trakten. Han var i Regina 1922. Om han själv ser denna annons, ombudsman han att skriva till föräldrarna, eller om någon annan, som känner till hans vistelseort, ville godhetfullt underätta Mr. C. E. Tengerström, 605 Mountain Ave., Winnipeg, Man.

EFTERFRÅGAN
 Dr. V. K. Wellington Koo, förutvarande kinesiskt sändebud till Washington, övertog den 22 juli utrikesministerportföljen i Kinas statsråd.
 Staden Goldfield, Nevada, härjades den 6 denes av en svår eldsvåda, som vållade en egendomsförlust av \$1,600,000. Elden rände i 100 timmar och då man antligen gjort sig till berre över densamma, funnos endast 6 byggnader kvar. Elden sopade fram över nio byggnadsruinar.
 Emmon de Valera har än en gång stadfäst sina fredliga avsikter genom att förklara, att det ej är den republikanska regeringens avsikt att återupptaga krigföring vare sig efter valet eller senare. "Vad oss beträffar, är kriget över. Vi ämna göra vårt yttersta för att genomföra sociala reformer och verka för upplysning samt stärka nationens ekonomiska och materiella styrka," säger de Valera.